

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

بذل النصح والتذكير

**Sfaturi pentru cei amăgiți de
takfīr și atentate**

‘Abd al-Muḥsin al-‘Abbād

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

‘Abd al-Muḥsin ibn Ḥamad al-‘Abbād al-Badr

Sfaturi și îndemnuri
pentru cei încă amăgiți
de takfīr și atentate

بذل النصح والتذكير

Titlul original: بذل النصح والتذكير لبقايا المفتونين بالكفر والتفجير

Ediția I

Institutul Tawhid · <https://www.tawhid.ro>

Text arab coranic: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026 Tanzil Project, licența Creative Commons Attribution 3.0 (CC BY 3.0), <https://tanzil.net>. Textul arab este reprodus fără modificări; fragmentele sunt indicate în referințe.

Cuprins

Introducere	1
1 Peninsula Arabică este cetatea islamului și nu este patria altei religii	11
2 Peninsula Arabică este un ținut al binelui și al îndreptării, nu al stricăciunii	18
3 Rânduiala șederii permanente și temporare a nemusulmanilor în Peninsula Arabică	22
4 Cine are răspunderea scoaterii nemusulmanilor din Peninsula Arabică?	24
5 O comparație între faptele tinerilor amăgiți și faptele celor care cheamă la bine și îndreaptă	25
6 Numai voi sunteți musulmani, iar ceilalți sunt apostati? Ce-i cu voi, cum judecați?!	32
7 Căința și predarea tinerilor amăgiți le aduc bine și ocrotire lor și celorlalți	38
8 Îndepărtarea tinerilor amăgiți de oamenii învățați este o uneltire a diavolului	40
9 Ieșirea tinerilor amăgiți de sub ascultare și despărțirea lor de comunitate	45
10 Felurile în care tinerii amăgiți de takfîr și atentate încalcă islamul	52
Prima: declararea musulmanilor drept necredincioși	52
A doua: uciderea musulmanilor fără drept	53
A treia: sinuciderea	56
A patra: uciderea celor aflați sub legământ	57
A cincea: înspăimântarea celor aflați în siguranță	57
A șasea: distrugerea bunurilor altora	58
A șaptea: luarea vehiculelor altora sub amenințarea armelor, pentru a fugi când sunt descoperiți	59
A opta: ascunderea unora dintre ei prin îmbrăcarea hainelor femeiești	60
11 Urmările rele ale takfirului și atentatelor asupra musulmanilor	70

Glosar 82

Indice 83

Introducere

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor, iar sfârșitul bun este al celor evlavioși! Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun asociat, Dumnezeu al celor dintâi și al celor de pe urmă, Cel care susține cerurile și pământurile. Mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său, cel care a spus:

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفْقِهِ فِي الدِّينِ

Celui căruia Allah îi voiește binele îi dă înțelegere în religie.

O, Allah, dăruiește-i binecuvântări, pace și bine, lui, familiei sale, companionilor săi și celor care îi urmează în bine până în Ziua Judecății!

Acestea fiind spuse, Allah l-a creat din lut pe Adam, părintele omenirii, binecuvântările și pacea fie asupra lui, iar mai înainte îl crease din foc pe Iblis, părintele djinnilor. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ
وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾

L-am creat pe om din lut uscat, provenit dintr-un mâl schimbat.

Iar pe djinn l-am creat mai înainte din focul vântului arzător.

Coran 15:26-27

Allah, Preaslăvitul, le-a poruncit îngerilor, pe care îi crease din lumină, și, împreună cu ei, lui Iblis, pe care îl crease din foc, să se prosterneze înaintea lui Adam ca salut și cinstire. Îngerii s-au prosternat, dar Iblis a refuzat din invidie, încăpățănare și trufie. Allah a pomenit porunca prosternării înaintea lui Adam în șapte sure ale Coranului: al-Baqara, al-A'rāf, al-Ḥijr, al-Isrā', al-Kahf, Ṭā-Hā și Šād. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ
ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾

Și când le-am spus îngerilor: „Prosternați-vă înaintea lui Adam!”, s-au prosternat, în afară de Iblis. El a spus: „Să mă prosterez înaintea celui pe care l-ai creat din lut?”

Coran 17:61

Preaînaltul a spus:

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
كَانَ مِنَ الْغَیِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ
وَدَرِيتُمْ أَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِیْ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِیْنَ
بَدَلًا﴾

Și când le-am spus îngerilor: „Prosternați-vă înaintea lui Adam!”, s-au prosternat, în afară de Iblis. El era dintre djinni și s-a abătut de la porunca Domnului său. Îl luați, așadar, pe el și pe urmașii lui drept ocrotitori în locul Meu, deși ei vă sunt dușmani? Ce schimb rău pentru cei nedrepti!

Coran 18:50

El a jurat pe măreția lui Allah că îi va rățăci pe fiii lui Adam, în afară de cei pe care Allah îi va ocroti de el. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a relatat despre el:

﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ
الْمُخْلِصِينَ﴾

A spus: „Pe măreția Ta! Îi voi rățăci pe toți, în afară de robii Tăi aleși dintre ei.”

Coran 38:82-83

Pe musulmanul care cade în neglijență, nelegiuire și desfrâu diavolul îl abordează prin poftă. Pe cel care urmează calea adorării îl abordează prin exces și exagerare în religie, astfel încât ambele categorii să se îndepărteze de ascultarea de Allah și să cadă în ceea ce Allah a oprit. Ibn al-Qayyim a spus în Iğâţat al-lahfân (1/116), după ce a pomenit unele uneltiri ale diavolului:

قال بعض السلف: (ما أمر الله تعالى بأمر إلا
وللشيطان فيه نزعتان: إما إلى تفريط وتقصير، وإما إلى
مجاورة وغلو، ولا يبالي بأيّهما ظفر)، وقد اقتطع أكثر
الناس إلا أقلّ القليل في هذين الوادين: وادي
التقصير، ووادي المجاورة والتعدي، والقليل منهم جداً
الثابت على الصراط الذي كان عليه رسول الله صلى
الله تعالى عليه وسلم وأصحابه

Unii dintre înaintași au spus: „Allah Preaînaltul nu a dat nicio poruncă fără ca diavolul să urmărească în privința ei una dintre două abateri: fie neglijență și lipsuri, fie întrecerea măsurii și exagerare. Nu-i pasă cu care dintre ele izbuteste.” I-a despărțit astfel pe cei mai mulți oameni, în afară de foarte puțini, în aceste două văi: valea neglijenței și valea depășirii măsurii și a încălcării limitelor. Foarte puțini rămân statornici pe calea pe care se aflau Trimisul lui Allah, binecuvântările și pacea lui Allah Preaînaltul fie asupra lui, și companionii săi.

Ibn al-Qayyim, *Iğāṭat al-lahfān* (1/116).

În Cartea Sa nobilă, Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a arătat cât de mare este dușmănia diavolului față de om și a avertizat împotriva ascultării de el. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿يَبْنِيْءَ آدَمَ لَا يَفْتِنُكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰوِيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰثِمَهُمَا ۗ اِنَّهٗ يَرٰكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِيْنَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾

O, fii ai lui Adam! Să nu vă amăgească diavolul așa cum i-a scos pe părinții voștri din Paradis, smulgându-le veșmintele ca să le arate goliciunea. El și neamul său vă văd de unde voi nu-i vedeți. Noi i-am făcut pe diavoli ocrotitori ai celor care nu cred.

Coran 7:27

Și a spus:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ
فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ
السَّعِيرِ﴾

O, oameni! Făgăduința lui Allah este adevăr. Să nu vă amăgească viața lumească și să nu vă amăgească amăgitorul în privința lui Allah! Diavolul vă este dușman, așadar luați-l drept dușman! El își cheamă adeptii numai ca să fie dintre locuitorii Focului învăpăiat.

Coran 35:5-6

Și a spus:

﴿أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ
بُئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾

Îl luați, așadar, pe el și pe urmașii lui drept ocrotitori în locul Meu, deși ei vă sunt dușmani? Ce schimb rău pentru cei nedrești!

Coran 18:50 (fragment)

Diavolul a pătruns la toți adepții inovațiilor și ai poftelor prin îndoielile pe care li le-a înfrumusețat. Astfel au ajuns în starea în care sunt, socotind că urmează adevărul, deși se află în falsitate. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۖ كَمَنْ زِين لَّهُ سُوٓءٌ عَمَلِهِ ۖ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾

Oare acela care se sprijină pe o dovadă limpede de la Domnul său este asemenea celor cărora le-au fost înfrumusețate faptele rele și care și-au urmat poftele?

Coran 47:14

Și a spus:

﴿زَيْن لَّهُ سُوٓءٌ عَمَلِهِ ۖ فَرَّاهُ حَسَنًا ۖ فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾

Fapta rea i-a fost înfrumusețată, încât o socotește bună. Allah îl lasă să rătăcească pe cine voiește și îl călăuzește pe cine voiește.

Coran 35:8 (fragment)

Și a spus:

﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۚ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾

Spune: „Să vă vestim cine sunt cei mai mari pierzători prin faptele lor? Cei a căror strădanie s-a pierdut în viața lumească, în vreme ce ei socotesc că fac bine.”

Coran 18:103–104

Printre adepții inovațiilor se află khārijīții. Diavolul le-a înfrumusețat falsitatea și i-a amăgit în religia lor, încât au urmat excesul și exagerarea în religie și s-au răsculat împotriva companionilor luminoși și binecuvântați. Aceasta s-a întâmplat din pricina înțelegerii lor greșite și a lipsei de pricepere în religie. Profetul ﷺ a spus:

مَنْ يُرِدُ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يَفْقَهُهُ فِي الدِّينِ

Celui căruia Allah îi voiește binele îi dă înțelegere în religie.

Al-Bukhārī (71); Muslim (1037), din hadithul lui Mu‘āwiyā, Allah să fie mulțumit de el.

Pe urmele lor au mers, în diferite vremuri, grupuri care s-au ridicat împotriva musulmanilor, provocând tulburări și încălcând siguranța. Printre acestea se află unii tineri care s-au ridicat împotriva oamenilor din țara celor două sanctuare la începutul anului 1424 H. Au săvârșit atentate și distrugeri și au ucis oameni nevinovați, musulmani și nemusulmani. Diavolul le-a înfrumusețat ideea că ceea ce făceau era jihad, deși, în realitate, era stricăciune pe pământ.

Le-am scris un sfat, tipărit înaintea lunii Ramadan din acel an, intitulat „Cum ar putea atentatele și distrugerea să fie considerate jihad?! Vai vouă, treziți-vă, tineri!” Am arătat în el că faptele lor veneau din înțelegerea greșită și din neînțelegerea la oamenii învățați. Am pomenit dezbaterile lui ‘Abd Allāh ibn ‘Abbās, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, cu khārijīții și faptul că, după lămuririle sale, două mii dintre ei au părăsit falsitatea în care se aflau.

Am pomenit și grupul care fusese cucerit de părerea khārijīților și hotărâse să-și anunțe răscoala după pelerinaj. Allah i-a îndrumat să participe la adunarea lui Jābir ibn ‘Abd Allāh, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, în moscheea Trimisului lui Allah ﷺ. Au auzit de la el ceea ce le-a arătat falsitatea răului pe care îl plănuiseră și au renunțat la el.

Am arătat că întoarcerea celor două mii de khārijīți după explicațiile lui Ibn ‘Abbās și renunțarea aceluia grup la răscoală, după ceea ce au auzit de la Jābir, Allah să fie mulțumit de el, dovedesc că întoarcerea la oamenii învățați duce la adevăr și ferește de falsitate. Am pomenit că tinerețea poate duce la înțelegere greșită, dând ca exemplu relatarea lui ‘Urwa ibn al-Zubayr despre greșeala sa în înțelegerea cuvintelor lui Allah, Atotputernicul și Preamăritul:

^ص
 ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
 اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾

Al-Ṣafā și al-Marwa sunt dintre semnele rânduite de Allah. Cel care face pelerinajul la Casă sau ‘umra nu săvârșește niciun păcat dacă merge între ele.

Coran 2:158 (fragment)

Întorcându-se la ‘Ā’ișă, Allah să fie mulțumit de ea, și-a înțeles greșeala; pe atunci era tânăr. Apoi am adus dovezile din Carte și Sunna pentru următoarele:

- Gravitatea și primejdia uciderii în legile revelate mai înainte.
- Musulmanul care se ucide pe sine, cu intenție sau din greșeală.
- Uciderea nedreaptă a musulmanului, cu intenție sau din greșeală.
- Uciderea celui aflat sub legământ, cu intenție sau din greșeală.

În încheierea acelei scrieri am spus: Temeți-vă de Allah, tineri, în privința voastră! Nu ajungeți pradă diavolului, ca să vi se adune rușinea acestei lumi și chinul Vieții de Apoi! Temeți-vă de Allah în privința musulmanilor — bătrâni, oameni maturi și tineri! Temeți-vă de Allah în privința femeilor musulmane — mame, fiice, surori, mătuși din partea tatălui și din partea mamei! Temeți-vă de Allah în privința bătrânilor care se pleacă în

rugăciune și a pruncilor alăptați! Temeți-vă de Allah în privința vieților ocrotite și a averilor inviolabile!

﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾

Feriți-vă de Focul al cărui combustibil sunt oamenii și pietrele!
Coran 2:24 (fragment)

﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾

Temeți-vă de o zi în care veți fi întorși la Allah. Atunci fiecărui suflet i se va plăti pe deplin ceea ce a agonisit și nu li se va face nedreptate.

Coran 2:281

﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا
عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تُوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا﴾

În ziua în care fiecare suflet va găsi adus înaintea sa tot binele pe care l-a făcut și tot răul pe care l-a făcut, va dori să fie între el și acel rău o depărtare mare.

Coran 3:30 (fragment)

﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ
لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾

În ziua în care omul va fugi de fratele său, de mama sa și de tatăl său, de soția sa și de fiii săi, fiecare dintre ei va avea atunci o grijă care îi va fi de ajuns.

Coran 80:34-37

Treziți-vă din somnul vostru și ieșiți din nepăsare! Nu fiți unelte ale diavolului pentru a răspândi stricăciunea pe pământ!

Au trecut aproximativ un an și jumătate de la apariția acelei scrieri. După aceea, acești tineri au săvârșit alte atentate și fapte rele, în care au fost uciși oameni nevinovați, au fost lăsate femei văduve și copii orfani și au fost uciși mulți dintre acești tineri. Unii au fost prinși, iar alții s-au predat și au fost închiși. Unii au fost eliberați, iar alții au rămas. Astfel, ei au fost în siguranță, ceilalți au fost feriți de ei, iar familiile și apropiații lor au găsit liniște.

Aceasta este o altă scriere de sfătuire pentru cei rămași dintre acești tineri. Îi cer lui Allah Preaînaltul să o facă folositoare și să le dea izbânda de a părăsi falsitatea în care se află, pentru ca ei și ceilalți să fie ocroțiți. El este Auzitor și răspunde rugilor.

1 Peninsula Arabică este cetatea islamului și nu este patria altei religii

جزيرة العرب معقل الإسلام، وليست وطناً لدين سواه

Allah l-a trimis dintre arabi, din Peninsula Arabică, către toate lumile, pe ultimul dintre profeți și căpetenia trimișilor, Profetul nostru Muḥammad, asupra căruia fie cele mai alese binecuvântări și cea mai deplină pace. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾

El este Cel care a trimis printre cei neînvățați un Trimis dintre ei, care le recită versetele Sale, îi curățește și îi învață Cartea și înțelepciunea, deși mai înainte erau într-o rătăcire limpede.

Coran 62:2

Și a spus:

﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ ۚ وَزِيَّاهُمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾

Allah le-a făcut credincioșilor un mare bine când a trimis printre ei un Trimis dintre ei înșiși, care le recită versetele Sale, îi curățește și îi învață Cartea și înțelepciunea, deși mai înainte erau într-o rătăcire limpede.

Coran 3:164

Și a spus:

﴿كَأَآرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾

Așa cum am trimis printre voi un Trimis dintre voi, care vă recită versetele Noastre, vă curățește, vă învață Cartea și înțelepciunea și vă învață ceea ce nu știați.

Coran 2:151

Preaînaltul a pomenit că Ibrāhīm, prietenul Său apropiat, pacea fie asupra lui, a spus:

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

Doamne, trimite printre ei un Trimis dintre ei, care să le recite versetele Tale, să-i învețe Cartea și înțelepciunea și să-i curățească! Tu ești Cel Puternic, Înțeleptul.

Coran 2:129

La această rugă se referă rugăciunea lui Ibrāhīm din cuvintele Profetului ﷺ:

أَنَا دَعْوَةُ أَبِي إِبْرَاهِيمَ، وَبُشْرَى عَيْسَى، وَرَأَتْ أُمِّي حِينَ
حَمَلْتُ بِي أَنَّهُ خَرَجَ مِنْهَا نَوْرٌ أَضَاءَتْ لَهُ بُصْرَى،
وَبُصْرَى مِنْ أَرْضِ الشَّامِ

Eu sunt împlinirea rugăciunii părintelui meu Ibrāhīm și vestea bună a lui ʿĪsā. Mama mea, pe când mă purta în pânțece, a văzut ieșind din ea o lumină care a luminat Bușrā; Bușrā este în ținutul Șām.

Al-Ḥākīm (2/600), care l-a considerat autentic, cu acordul lui al-Dahabī. A se vedea Aḥmad, al-Musnad (17150, 17151, 22261); al-Albānī, al-Silsila al-ṣaḥiḥa (1545, 1546).

Despre vestea bună adusă de ʿĪsā, binecuvântările și pacea fie asupra lui, Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾

Și când ʿĪsā, fiul Mariei, a spus: „O, fii ai lui Israel! Eu sunt Trimisul lui Allah către voi, întărind Tora care este înaintea mea și vestind un Trimis care va veni după mine, al cărui nume este Aḥmad.”

Coran 61:6 (fragment)

Că trimiterea lui ﷺ îi cuprinde pe toți locuitorii lumilor o dovedesc cuvintele Preainaltului:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

Nu te-am trimis decât ca milă pentru toate lumile.

Coran 21:107

Și cuvintele Sale:

﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾

Spune: „O, oameni! Eu sunt Trimisul lui Allah către voi toți.”

Coran 7:158 (fragment)

Și cuvintele Sale:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

Nu te-am trimis decât pentru toți oamenii, ca vestitor și prevenitor, însă cei mai mulți oameni nu știu.

Coran 34:28

În Șaḥīḥ al-Bukhārī (335) și Șaḥīḥ Muslim (1163), Jābir, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul ﷺ a spus:

أَعْطَيْتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي ...

Mi-au fost dăruite cinci lucruri care nu i-au fost dăruite nimănui înaintea mea...

Al-Bukhārī (335); Muslim (1163).

În același hadith se află:

وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً

Un profet era trimis numai către neamul său, iar eu am fost trimis către toți oamenii.

Că a fost trimis și către djinni o dovedesc cuvintele Preainaltului:

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنْذِرِينَ

قَالُوا يَتَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا
 لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ يَتَقَوْمَنَا
 أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ ۚ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ
 وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ
 بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۚ أُولَٰئِكَ
 فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾

Și când am îndreptat către tine un grup de djinni care să asculte
 Coranul. Când au ajuns în fața lui, au spus: „Ascultați în tăcere!”
 După ce [recitarea] s-a încheiat, s-au întors la neamul lor ca
 prevenitori. Au spus: „O, neam al nostru! Am auzit o Carte
 pogorâtă după Moise, întărind ceea ce se afla înaintea ei, care
 călăuzește spre adevăr și spre o cale dreaptă. O, neam al nostru!
 Răspundeți chemătorului lui Allah și credeți în El; vă va ierta
 din păcatele voastre și vă va ocroti de un chin dureros. Cel care
 nu răspunde chemătorului lui Allah nu va putea scăpa pe
 pământ și nu va avea alți ocrotitori în afara Lui. Aceștia sunt
 într-o rătăcire limpede.”

Coran 46:29–32

Și cuvintele Sale, repetate în treizeci și unu de versete ale surei
 al-Raḥmān:

﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾

Pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți voi doi?
 Coran, sura al-Raḥmān (55): formulă repetată în treizeci și unu de versete.

Peninsula Arabică este patria islamului. În ea se află direcția de rugăciune a musulmanilor, iar în Medina credința se întoarce (relatat de al-Bukhārī, 1876, și Muslim, 147). Din ea a strălucit lumina călăuzirii și au pornit îndrumători care îndreaptă, spre toate colțurile pământului, pentru a chema la islam și a-i scoate pe oameni din întuneric la lumină, cu îngăduința Domnului lor. Nu este îngăduit ca această peninsulă să fie patria altor religii decât islamul, potrivit cuvintelor Profetului ﷺ:

لأُخْرِجَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ؛ حَتَّى لَا
أَدْعَى إِلَّا مُسْلِمًا

Îi voi scoate pe evrei și pe creștini din Peninsula Arabică, până când nu voi lăsa decât musulmani.

Muslim (1767), de la ‘Umar ibn al-Khaṭṭāb, Allah să fie mulțumit de el.

Imamul Aḥmad a relatat în al-Musnad (26352), cu un lanț bun, de la ‘Ā’iṣa, Allah să fie mulțumit de ea:

كَانَ آخِرُ مَا عَهَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ قَالَ: لَا يُتْرَكُ
بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ دِينَانِ

Printre ultimele porunci ale Trimisului lui Allah ﷺ a fost aceea de a nu fi lăstate două religii în Peninsula Arabică.

Aḥmad, al-Musnad (26352), cu lanț bun.

2 Peninsula Arabică este un ținut al binelui și al îndreptării, nu al stricăciunii

جزيرة العرب موطن صلاح وإصلاح، وليست
موطن إفساد

Binele și îndreptarea sunt cerute pretutindeni și, cu atât mai mult, în Peninsula Arabică, care este în realitate peninsula islamului, căci nu este patria altei religii. Stricăciunea nu este îngăduită nicăieri pe pământ și, cu atât mai mult, în această peninsulă, cetatea islamului. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ
وَالْعَدْوٰۤى ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

Ajutați-vă unii pe alții în bine și evlavie și nu vă ajutați în păcat și dușmănie! Temeți-vă de Allah! Allah este aspru la pedeapsă.
Coran 5:2 (fragment)

Preaînaltul a spus, în două locuri din sura al-A'rāf:

﴿وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾

Nu faceți stricăciune pe pământ după îndreptarea lui!
Coran 7:56 și 7:85 (fragment comun).

Ibn Kațir a spus în exegeza primului dintre aceste locuri:

ينهى تعالى عن الإفساد في الأرض، وما أضره بعد
الإصلاح؛ فإنه إذا كانت الأمور ماشيةً على السداد، ثم
وقع الإفساد بعد ذلك كان أضرَّ ما يكون على العباد،
فنهى تعالى عن ذلك

Preaînaltul oprește stricăciunea pe pământ. Cât de vătămătoare este ea după îndreptare! Când lucrurile merg bine, iar apoi apare stricăciunea, aceasta este cum nu se poate mai vătămătoare pentru robi. De aceea, Preaînaltul a oprit-o.

Ibn Kațir, exegeza Coranului 7:56.

Allah a pomenit în Cartea Sa că printre faptele ipocriților se află stricăciunea pe pământ, în vreme ce pretind că îndreaptă. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ﴾

Când li se spune: „Nu faceți stricăciune pe pământ!”, răspund: „Noi doar îndreptăm.” Ba ei sunt cei care fac stricăciune, dar nu-și dau seama.

Coran 2:11–12

În exegeza acestui verset, Ibn Kațir a transmis de la Mujaħhid că acesta a spus:

إِذَا رَكِبُوا مَعْصِيَةَ اللَّهِ، فَقِيلَ لَهُمْ: لَا تَفْعَلُوا كَذَا وَكَذَا،
قَالُوا: إِنَّمَا نَحْنُ عَلَى الْهَدَى مَصْلِحُونَ

Când săvârșesc neascultare față de Allah și li se spune: „Nu faceți cutare și cutare!”, ei răspund: „Noi doar urmăm călăuzirea și îndreptăm.”

Cât de mult seamănă prezentul cu trecutul! Tinerilor care s-au ridicat în ultima vreme împotriva oamenilor acestei țări și au răspândit stricăciunea în această peninsulă, prin atentate, distrugerii și uciderea unor musulmani și a unor oameni cărora li s-a acordat siguranță, fără să merite moartea, diavolul le-a înfrumusețat ideea că aceste crime ar fi jihad pe calea lui Allah! S-au găsit printre ei chiar și unii care plănuiau răul în cele mai sfinte locuri de pe pământ, Mecca și Medina, unde au fost descoperite asupra lor arme și explozibili. Despre Moscheea cea Sfântă, Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾

Pe cel care voiește în ea abatere prin nedreptate îl vom face să guste un chin dureros.

Coran 22:25 (fragment)

În exegeza acestui verset, Ibn Kațir a transmis de la Ibn ‘Abbās, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, că acesta a explicat cuvintele:

﴿بِظُلْمٍ﴾

prin nedreptate

Coran 22:25 (fragment: un cuvânt).

هو أن تستحلَّ من الحرم ما حَرَّمَ الله عليك من إساءة
أو قتل، فتظلم مَنْ لا يظلمك، وتقتل مَنْ لا يقتلك،
فإذا فعل ذلك فقد وجب له العذاب الأليم

*Înseamnă să-ți îngădui în sanctuar ceea ce Allah ți-a oprit,
precum vătămarea sau uciderea: să-l nedreptățești pe cel care nu
te nedreptățește și să-l ucizi pe cel care nu te ucide. Dacă face
aceasta, i se cuvine chinul dureros.*

Ibn Kațîr, exegeza Coranului 22:25, de la Ibn ‘Abbās.

Acești tineri au săvârșit stricăciunea în această peninsula, care este în această vreme ținutul cel mai stăruitor în islam, cel mai grijuliu față de Legea sa și mai credincios rânduielilor și purtării sale. Agresiunea lor tulbură siguranța unor ținuturi care sunt astăzi cetatea islamului. Acești tineri au fost înconjurați de diavoli dintre djinni și dintre oameni. Diavolii dintre djinni le șoptesc și le strecoară în minte ideea că stricăciunea lor este jihad. Diavolii dintre oameni îi ademenesc cu falsitatea și le aprind în inimi ura și mânia împotriva locuitorilor acestei țări, care se numără printre cei rămași statornici. Este straniu și uimitor ca unii care au fugit de aici și au fost primiți de capitala colonială să pretindă că vor îndreptarea acestei peninsule, deși răspândesc în ea stricăciunea! Își împrăstie otrăvurile pentru a strica această peninsulă prin canalul lor de corupere. Este uimitor și că aceștia trăiesc în țări ale necredinței, iar tinerii de acolo nu îi tratează așa cum unii tineri din această peninsulă îi tratează pe cei cărora li s-a acordat siguranță, veniți din acele țări și din altele. Oare tinerii necredincioși au o judecată mai cumpănită și o purtare mai bună decât unii tineri din această peninsulă?!

Lui Allah Îi cerem să păzească această țară și toate țările musulmanilor de uneltirile celor care uneltesc și de faptele celor care fac stricăciune.

Rânduiala șederii permanente și temporare a nemusulmanilor în Peninsula Arabică

حكم بقاء الكفار المستمر والمؤقت في جزيرة العرب

Șederea nemusulmanilor în Peninsula Arabică este de două feluri: permanentă și temporară. Șederea permanentă nu este îngăduită, căci ea nu poate fi patria celor care nu sunt musulmani, potrivit cuvintelor Profetului ﷺ:

لأُخْرِجَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ؛ حَتَّى لَا
أَدْعَى إِلَّا مُسْلِمًا

Îi voi scoate pe evrei și pe creștini din Peninsula Arabică, până când nu voi lăsa decât musulmani.

Și potrivit spuselor ‘Ā’ișei, Allah să fie mulțumit de ea:

كَانَ آخِرُ مَا عَاهَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ قَالَ: لَا يُتْرَكُ
بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ دِينَانِ

Printre ultimele porunci ale Trimisului lui Allah ﷺ a fost aceea de a nu fi lăsate două religii în Peninsula Arabică.

Am pomenit mai înainte aceste două hadithuri și pe cei care le-au relatat. Datorită lor și altora asemenea, această peninsulă nu poate fi patria altei religii decât islamul și nu pot exista în ea lăcașuri de adorare în afara moscheilor musulmanilor. Șederea temporară este însă îngăduită, potrivit cuvintelor Preaînaltului:

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَّهُ﴾

Dacă unul dintre politeiști îți cere ocrotire, acordă-i-o, pentru ca el să audă Cuvântul lui Allah, apoi du-l la locul său de siguranță.

Coran 9:6 (fragment)

De asemenea, cei doi califi, Abū Bakr și ʿUmar, Allah să fie mulțumit de ei, nu s-au grăbit să-i scoată pe nemusulmani din această peninsulă. Mai mult, cel care l-a ucis pe ʿUmar, Allah să fie mulțumit de el, a fost un necredincios; astfel s-a împlinit martiriul pe care Trimisul ﷺ i-l vestise. Al-Bukhārī a relatat în Șahih (3700) uciderea lui ʿUmar și depunerea legământului față de ʿUtmān, Allah să fie mulțumit de ei. În acea relatare, ʿUmar a spus:

الحمد لله الذي لم يجعل ميتتي بيد رجل يدعي الإسلام

Lauda Ți aparține lui Allah, Care nu a făcut ca moartea mea să fie prin mâna unui om care pretinde că este musulman!

Al-Bukhārī (3700).

Cine are răspunderea scoaterii nemusulmanilor din Peninsula Arabică?

مَنْ الَّذِي يَتَوَلَّى إِخْرَاجَ الْكُفَّارِ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ؟

În lumea de astăzi s-a statornicit ca orice om care nu este locuitor al unei țări să intre în ea cu permisiunea statului respectiv. Această permisiune este numită „viză de intrare”. Cel care intră în orice țară cu această permisiune are siguranță pentru viața și bunurile sale; încălcarea ei nu se poate face decât printr-o agresiune nedreaptă. Intrarea nemusulmanilor în Peninsula Arabică nu este îngăduită decât pentru o durată temporară. Această intrare ar trebui să răspundă unei nevoi. În privința lucrurilor pentru care nu există o asemenea nevoie, precum personalul casnic și șoferii, ar trebui să se recurgă numai la musulmani.

Răspunderea scoaterii nemusulmanilor din Peninsula Arabică, după intrarea lor, le aparține conducătorilor ei. Cel care a acordat permisiunea de intrare se ocupă și de ieșire. Nimănui altcuiva nu-i este îngăduit să facă ceva în această privință.

Agresiunile unor tineri asupra unor oameni cărora li s-a acordat siguranță, prin ucidere sau prin vătămări mai mici decât aceasta, contrazic îndrumarea islamului. Ele sunt crime și stricăciune pe pământ și vatămă reputația islamului și a musulmanilor. O arată faptul că, în vremea lui Abū Bakr și ‘Umar, Allah să fie mulțumit de ei, niciun companion nu a agresat vreun necredincios, prin ucidere sau altfel, sub pretextul scoaterii lui din Peninsula Arabică. Ei știau că această răspundere le aparține conducătorilor.

5 O comparație între faptele tinerilor amăgiți și faptele celor care cheamă la bine și îndreaptă

مقارنة بين أعمال الشباب المفتونين وأعمال الدعاة المصلحين

În această vreme, când nemusulmanii au intrat pentru perioade temporare în Peninsula Arabică, mulți locuitori ai acestei țări i-au chemat la islam. Printre asemenea inițiative se numără înființarea, cu mult timp în urmă, a unor birouri în orașele Regatului Arabiei Saudite, numite „*Îndrumarea comunităților de străini*”. Un mare număr de oameni au îmbrățișat islamul. De exemplu, potrivit raportului general al Centrului de îndrumare a comunităților din al-Qașim, din Burayda, cincisprezece mii de oameni au intrat în islam între anul 1407 H. și începutul anului 1424 H. Desăvârșirea călăuzirii celor pe care Allah i-a îndrumat la islam presupune să fie îndrumați către propovăduitori sinceri, care să-i învețe religia potrivit înțelegerii înaintașilor drepecți, departe de inovații și de lucrurile nou introduse în religie.

La începutul anului 1424 H., unii tineri din această țară au fost încercați prin ieșirea de sub ascultarea conducătorilor și prin uciderea unor oameni cărora li se acordase siguranță, sub pretextul scoaterii nemusulmanilor din Peninsula Arabică. Astfel s-au vătămat pe ei înșiși, religia, familiile și comunitatea lor. Ziarul kuweitian al-Qabas, numărul 11137, din 24 Rabī^ʿ al-ākhir 1425 H., a publicat articolul doctorului Ḥamad ibn Ibrāhīm al-ʿUṭmān, intitulat „*Lumini asupra gândirii atentatelor*”. El cuprindea fragmente din spusele tinerilor amăgiți, luate din revista lor de pe internet. Printre ele se află următoarele cuvinte din numărul al cincilea:

ليعلم الجميع أنَّ عليهم إذا أرادوا منَّا أن نتراجع عن
مبادئنا التي من أجلها خلقنا، وبها أمرنا ومن أجلها
دماءنا سفكنا، فليُخرجوا محمداً ﷺ من قبره ليقول لنا:
(لا تخرجوا المشركين من جزيرة العرب)، ليُخرجوه
ليقول: (لا تجاهدوا المشركين من جزيرة العرب)،
ليُخرجوه ليقول: (إنَّكم مخطئون متطرفون إرهابيون، لا
بدَّ لكم أن تتراجعوا وتوبوا)، عندها فقط سنسمع
ونطيع له ﷺ !!!

Să știe toți că, dacă vor să renunțăm la principiile pentru care am fost creați, care ne-au fost poruncite și pentru care ne-am vărsat sângele, să-l scoată pe Muḥammad ﷺ din mormânt ca să ne spună: „Nu-i scoateți pe politeiști din Peninsula Arabică!” Să-l scoată să spună: „Nu luptați împotriva politeiștilor din Peninsula Arabică!” Să-l scoată să spună: „Greșiți, sunteți extremiști și teroriști; trebuie să renunțați și să vă căiți!” Numai atunci îl vom asculta și ne vom supune lui ﷺ!!!

Cuvinte ale grupului criticat, reproduse de autor din articolul lui Ḥamad al-ʿUṡmān, al-Qabas, nr. 11137, 24 Rabīʿ al-ākhir 1425 H.; revista citată, nr. 5.

Cine citește această frază cum nu se poate mai rea vede cât de aspră și împietrită este inima celui care a spus-o, cât de grosolan este el și cât de încremenită îi este gândirea. Nu cred că mulți dintre tinerii amăgiți de stricăciune în această țară ar putea primi asemenea vorbe, care îi cheamă către sfârșituri rele pentru ei și

pentru alții. Ei trebuie să-și vină în fire și să nu ia în seamă asemenea cuvinte josnice, care arată cât de departe a ajuns vorbitorul lor în răutate, urâtenie, nerușinare și josnicie.

Urmează o comparație pe scurt între faptele tinerilor amăgiți și faptele celor care cheamă la bine și îndreaptă:

1. Tinerii amăgiți îlucid pe necredincios în starea lui de necredință, grăbindu-i astfel ajungerea în Foc și ducându-l din întuneric în alt întuneric și într-un chin fără sfârșit. Cei care cheamă la bine și îndreaptă se străduiesc să-l scoată din întuneric la lumină, pentru ca el să dobândească fericirea acestei lumi și a Vieții de Apoi.

2. Când tinerii amăgiți îlucid pe necredincios, el ajunge la familia sa într-un sicriu. Aceasta se umple de ură față de islam și de musulmani și pune pe seama islamului lucruri de care el este nevinovat, din pricina faptelor acestor oameni amăgiți. Când cei care cheamă la bine și îndreaptă îi cheamă pe alții la islam, omul se întoarce la familia sa musulman, ajuns dintre oamenii islamului, și își cheamă familia și pe alții la islam.

3. Tinerii amăgiți s-au expus pedepsei cuprinse în cuvintele Profetului ﷺ:

مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا تَوْجَدُ
مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا

Cel care ucide un om aflat sub legământ nu va simți mireasma Paradisului, deși mireasma lui se simte de la o depărtare de patruzeci de ani de mers.

Al-Bukhārī (3166), din hadithul lui ‘Abd Allāh ibn ‘Amr, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său.

Cei care cheamă la bine și îndreaptă nădăjduiesc, prin chemarea lor, la înmulțirea răsplății făgăduite în cuvintele Profetului ﷺ:

مَنْ دَعَا إِلَى هَدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ مَنْ أَجُورَ مَنْ
تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئاً

Cel care cheamă la o călăuzire va avea o răsplată asemenea răsplăților celor care îl urmează, fără ca aceasta să le micșoreze cu ceva răsplățile.

Muslim (2674), din hadithul lui Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el.

4. Familiile și apropiații tinerilor amăgiți sunt copleșiți de grijă, mâhnire, tristețe și durere din pricina stării rele a fiilor lor. Familiile și apropiații celor care cheamă la bine și îndreaptă se bucură, sunt fericiți și încântați de starea bună a fiilor lor.

5. Prin faptele lor urâte, tinerii amăgiți îi împiedică pe oameni să intre în islam și pătează reputația religiei drepte. Prin faptele lor bune și prin încurajarea oamenilor să îmbrățișeze islamul, cei care cheamă la bine și îndreaptă se străduiesc să-i scoată pe necredincioși din întuneric la lumină.

6. Tinerii amăgiți nu au izbutit să se lupte cu propriile suflete. S-au vătămat pe ei și pe alții, căzând într-o stricăciune pe care au numit-o jihad. Cei care cheamă la bine și îndreaptă au izbutit să se lupte cu propriile suflete și s-au străduit în privința altora chemându-i la islam.

7. Prin faptele lor odioase, tinerii amăgiți sunt chei ale răului și zăvoare ale binelui. Prin faptele lor bune, cei care cheamă la bine și îndreaptă sunt chei ale binelui și zăvoare ale răului. În Sunan Ibn Mājah (237), Anas, Allah să fie mulțumit de el, a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

إِنَّ مِنَ النَّاسِ مَفَاتِيحَ لِلْخَيْرِ مَغَالِيقَ لِلشَّرِّ، وَإِنَّ مِنَ النَّاسِ
مَفَاتِيحَ لِلشَّرِّ مَغَالِيقَ لِلْخَيْرِ، فَطُوبَى لِمَنْ جَعَلَ اللَّهُ مَفَاتِيحَ
الْخَيْرِ عَلَى يَدَيْهِ، وَوَيْلَ لِمَنْ جَعَلَ اللَّهُ مَفَاتِيحَ الشَّرِّ عَلَى
يَدَيْهِ

*Unii oameni sunt chei ale binelui și zăvoare ale răului, iar alții
sunt chei ale răului și zăvoare ale binelui. Ferice de acela în
mâinile căruia Allah a pus cheile binelui și vai de acela în
mâinile căruia Allah a pus cheile răului!*

Ibn Mājah (237); a se vedea al-Albānī, al-Silsila al-ṣaḥīḥa (1332).

8. Tinerii amăgiți intră sub amenințarea din cuvintele
Preaînaltului:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ﴾

Allah nu face să izbândească lucrarea celor care fac stricăciune.

Coran 10:81 (fragment)

Cei care cheamă la bine și îndreaptă intră sub făgăduința din
cuvintele Sale:

﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ﴾

Noi nu lăsăm să se piardă răsplata celor care îndreaptă.

Coran 7:170 (fragment)

9. Tinerii amăgiți au parte de ceea ce este cuprins în cuvintele
Profetului ﷺ:

... وَمَنْ خَرَجَ عَلَى أُمَّتِي يُضْرَبُ بِرَّهَا وَفَاجِرَهَا، وَلَا
يَتَحَاشَ مِنْ مُؤْمِنَهَا، وَلَا يَفِي لَذِي عَهْدٍ عَهْدَهُ، فَلَيْسَ
مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ

...Cel care se ridică împotriva comunității mele, lovindu-i atât pe cei dreapți, cât și pe cei păcătoși, fără să se ferească de credincioșii ei și fără să-și respecte legământul față de cel aflat sub legământ, nu este de-al meu, iar eu nu sunt de-al lui.

Muslim (1848), de la Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el.

Cei care cheamă la bine și îndreaptă au parte de ceea ce este cuprins în cuvintele Profetului ﷺ:

ثَلَاثُ خِصَالٍ لَا يَغْلُ عَلَيْهِنَّ قَلْبُ مُسْلِمٍ أَبَدًا: إِخْلَاصُ
الْعَمَلِ لِلَّهِ، وَمَنَاصِحَةُ وَلَاةِ الْأَمْرِ، وَلِزُومُ الْجَمَاعَةِ؛ فَإِنَّ
دَعْوَتَهُمْ تُحِيطُ مِنْ وَرَائِهِمْ

Trei însușiri nu lasă niciodată ranchiună în inima unui musulman: sinceritatea faptelor pentru Allah, sfătuirea sinceră a conducătorilor și rămânerea alături de comunitate, căci chemarea lor îi cuprinde și pe cei din urma lor.

Aḥmad (21590), cu lanț autentic, din hadithul lui Zayd ibn Tābit, Allah să fie mulțumit de el.

Numai voi sunteți
musulmani, iar ceilalți
sunt apostati? Ce-i cu voi,
cum judecați?!

أأنتم المسلمون وغيركم مرتدُّون، ما لكم كيف تحكمون؟!

Acești tineri amăgiți nu s-au oprit la urmărirea și uciderea celor aflați sub legământ în această țară. Stricăciunea lor prin atentate și ucideri i-a cuprins și pe saudiți. Au săvârșit atentate lângă instituții ale statului în care lucrează saudiți care păzesc siguranța oamenilor din această țară. Ei socotesc că numai cei asemenea lor merită ocrotire. Aceasta reiese din citatele luate din revista lor de pe internet și reproduse în articolul doctorului Ḥamad al-Uṭmān din ziarul kuweitian al-Qabas, pomenit mai înainte. Printre ele se află următoarele, din numărul al patrulea, pagina 15:

فَمَنْ وَقَفَ فِي صَفِّ الْمَجَاهِدِينَ فَقَدْ سَلَكَ سَبِيلَ الْهُدَى
وَأَفْلَحَ، وَسَعَى فِي نَجَاةِ نَفْسِهِ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ، وَقَدَّمَ
لِنَفْسِهِ، وَحَصَلَ الرِّفْعَةُ وَالدرجات العلى في الدنيا
وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ وَقَفَ فِي صَفِّ الصَّليبين والمرتدِّين في
هذه الحرب فقد خسر نفسه وارتدَّ عن دينه وكفر برَّبِّه

وَجَدَ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَقَفَ مُتَفَرِّجاً مُعْتَزِلاً خَاذِلاً
لِإِخْوَانِهِ الْمُسْلِمِينَ فَقَدْ فَوَّتَ عَلَى نَفْسِهِ حِطًّا عَظِيماً، وَلَمْ
يَسْلَمْ مِنْ إِثْمِ الْقَعُودِ وَالْخِذْلَانِ!!!

Cel care s-a așezat de partea luptătorilor a urmat calea călăuzirii, a izbutit, s-a străduit să-și scape sufletul de pedeapsa lui Allah, și-a pregătit binele și a dobândit înălțare și ranguri înalte în această lume și în Viața de Apoi. Cel care s-a așezat de partea cruciaților și a apostafilor în acest război și-a pierdut sufletul, a apostaziat de la religia sa, L-a tăgăduit pe Domnul său și a negat binefacerea lui Allah asupra lui. Iar cel care a stat ca spectator, deoparte, părăsindu-și frații musulmani, a pierdut pentru sine o parte însemnată și nu a scăpat de păcatul pasivității și al abandonării!!!

Cuvinte ale grupului criticat, din revista citată de autor, nr. 4, p. 15.

În numărul al șaselea:

وَحَرَكَةُ الْجِهَادِ لَنْ تَتَوَقَّفَ عِنْدَ حُدُودِ مَا يُسَمَّى بِالْمَمْلَكَةِ
الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ، وَلَا اعْتِبَارَ شَرْعِيٍّ يَمْنَعُ مِثْلًا مِنْ تَحَرُّكِ
الْجِهَادِ خَارِجَ هَذَا الْكَيْانِ إِلَى الْيَمَنِ أَوْ إِلَى تِلْكَ الدُّوَلِ
الْمُسَمَّاةِ بِالْخَلِيجِ!!

Mișcarea jihadului nu se va opri la hotarele a ceea ce este numit Regatul Arabiei Saudite. Nu există niciun considerent legitim care să împiedice, de pildă, deplasarea jihadului în afara acestei entități, către Yemen ori către acele state numite ale Golfului!!

Cuvinte ale grupului criticat, revista citată, nr. 6.

În numărul al optulea:

هذا التصور لهؤلاء المرتدّين الذين أخذوا مقعد الحاكم
الشرعي في بلاد المسلمين يجعل الحوار معهم مستحيلاً
أصلاً، ولا حوار مع المرتدّين شرعاً وسياسة إلا بالسيف
والقتال في سبيل الله

Această înțelegere a situației acelor apostatați care au luat locul conducătorului legitim în țările musulmanilor face dialogul cu ei cu totul imposibil. Nu există dialog cu apostatații, nici potrivit Legii, nici potrivit cărmuirii, decât prin sabie și luptă pe calea lui Allah.

Cuvinte ale grupului criticat, revista citată, nr. 8.

După atentatul de lângă clădirea Securității Publice de pe strada al-Wașm din Riad, când între oameni s-a răspândit vestea că fuseseră uciși musulmani, nu politești, răspunsul lor a apărut în numărul al șaisprezecelea:

وعندما جاء التفجير رفعوا عقائرهم بالصياح: (هل هذا
من قتال الصليبيين؟! هل قال رسول الله ﷺ: أخرجوا
السعوديين من جزيرة العرب، ولا قال: أخرجوا
الأمريكان من جزيرة العرب؟! بل قال: (أخرجوا
المشركين من جزيرة العرب)، ما استثنى سعودياً ولا
غيره، هذا هو الجواب الواضح الصريح لهذا التساؤل
البليد مِّن طَرَحِهِ!!!

*Când a avut loc atentatul, au început să strige din răspuțeri:
„Face aceasta parte din lupta împotriva cruciaților?! A spus
Trimisul lui Allah ﷺ: «Scoateți-i pe saudiți din Peninsula
Arabică» sau: «Scoateți-i pe americani din Peninsula Arabică»?!”
Dimpotrivă, a spus: „Scoateți-i pe politești din Peninsula
Arabică”, fără să excepteze vreun saudit sau pe altcineva. Acesta
este răspunsul limpede și direct la întrebarea prostească a celui
care a pus-o!!!*

Cuvinte ale grupului criticat, revista citată, nr. 16.

Cu privire la aceste fraze josnice și decăzute, atrag atenția asupra câtorva lucruri:

Primul: cel care rostește aceste vorbe cum nu se poate mai decăzute și mai urâte este stăpânit de neștiință și cufundat în rătăcire. Inima sa este asemenea pietrei sau și mai aspră. Asemenea cuvinte nu pot veni decât de la cineva care a ajuns la

capătul abaterii și al devierii. Nu cred că mulți dintre acești tineri ar primi asemenea vorbe urâte. Ei trebuie să se îndepărteze cu totul de ele și de cel care le rostește, să se căiască înaintea lui Allah pentru ceea ce au făcut și să se predea, pentru ca ei și ceilalți să fie ocrotiți.

Al doilea: aceste vorbe josnice presupun că numai ei sunt musulmanii acestei peninsule și că ceilalți saudiți ar merita să fie scoși din ea fiindcă ar fi politeiști. Este culmea înțelegerii greșite, la care nu au ajuns nici primii khārijīți, care s-au răsculat împotriva conducătorului credincioșilor ‘Alī, Allah să fie mulțumit de el, și a companionilor aflați alături de el. Deși îi declarau necredincioși pe companionii, nu urmăreau să-i scoată din locuințele lor din peninsulă sau din alte locuri. Ce pradă a dobândit diavolul prin acești tineri! Vai de acești tineri! Ce i-a lovit? Unde le-a fost dusă mintea, încât printre ei s-a găsit cineva care să spună asemenea fraze nesăbuite? Amăgitorul i-a amăgit în privința lui Allah și le-a înfrumusețat ideea că numai ei sunt musulmani și că ceilalți sunt apostatați! În hadithul lui Abū Darr, Allah să fie mulțumit de el, Profetul ﷺ a spus:

ومن دعا رجلاً بالكفر، أو قال: عدو الله! وليس
كذلك، إلا حار عليه

Cel care îl numește pe un om necredincios sau spune: „Dușman al lui Allah!”, fără ca el să fie astfel, va vedea [acuzăția] întorcându-se asupra sa.

Muslim (217).

Dacă acestea sunt cuvintele Trimisului ﷺ despre cel care declară necredincios un singur om, ce se poate spune despre cel care declară necredincioasă o întreagă comunitate, conducători și conduși?!

Al treilea: khārijīții care s-au răsculat împotriva lui ‘Alī și a companionilor, Allah să fie mulțumit de ei, s-au răsculat împotriva celor mai buni oameni din vremea aceea. Acești tineri s-au răsculat împotriva musulmanilor acestei peninsule, ai cărei

Numai voi sunteți musulmani, iar ceilalți sunt apostăți? Ce-i cu voi, cum judecați?!

locuitori sunt astăzi cei mai stăruitori în islam și mai grijulii față de purtarea și bunele sale rânduieli. Prin faptele lor urâte vor să nimicească acest bine. Însă uneltirea rea nu se întoarce decât asupra celor care o fac. Profetul ﷺ a spus:

وَمَنْ خَرَجَ عَلَى أُمَّتِي يُضْرَبُ بِرَّهَا وَفَاجِرَها، وَلَا يَتَحَاشَ
مِنْ مُؤْمِنِها، وَلَا يَفِي لَذِي عَهْدٍ عَهْدَها، فَلَيْسَ مِنِّي
وَلَسْتُ مِنْه

Cel care se ridică împotriva comunității mele, lovindu-i atât pe cei drepți, cât și pe cei păcătoși, fără să se ferească de credincioșii ei și fără să-și respecte legământul față de cel aflat sub legământ, nu este de-al meu, iar eu nu sunt de-al lui.
Muslim (1848), de la Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el.

Căința și predarea tinerilor amăgiți le aduc bine și ocrotire lor și celorlalți

في توبة الشباب المفتونين وتسليم أنفسهم الخير والسلامة
لهم ولغيرهم

Tinerii amăgiți de atentate în peninsula islamului sunt chemați de două feluri de chemători. Cei care cheamă la rău sunt diavolii dintre djinni și oameni, care le înfrumusețează falsitatea și îi îndeamnă să continue stricăciunea. Cei care cheamă la bine sunt toți sfătuitoarii sinceri care le doresc binele și ocrotirea lor și a celorlalți. Aceștia le spun: „*Opriți-vă, spre binele vostru! Predați-vă, ca să rămâneți o vreme în închisoare!*” Acești tineri ar trebui să primească sfatul celor care le doresc lor și celorlalți ocrotire și să se îndepărteze de cei care cheamă la rău și îi împing să piară și să-i ducă pe alții la pieire. Să le răspundă asemenea lui Yūsuf, binecuvântările și pacea fie asupra lui:

﴿رَبِّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ﴾

Doamne! Închisoarea îmi este mai dragă decât ceea la ce mă cheamă ele.

Coran 12:33 (fragment)

Urmează o comparație între rămânerea lor în închisoare și rămânerea lor în afara ei:

— Rămânerea lor în închisoare le aduce ocrotire lor și celorlalți. Rămânând afară, săvârșesc stricăciunea care îi duce la pieire pe ei și pe alții.

— Rămânerea lor în închisoare le aduce liniște familiilor și apropiaților lor. Rămânând afară, aceștia continuă să trăiască în neliniște și teamă de un sfârșit rău pentru ei.

— Rămânerea lor în închisoare aduce siguranță și liniște comunității lor. Rămânând afară, îi aduc groază și teamă din pricina stricăciunii de care oamenii se tem.

8 Îndepărtarea tinerilor amăgiți de oamenii învățați este o uneltire a diavolului

إعراض الشباب المفتونين عن الرجوع إلى العلماء
مكيده شيطانية

Una dintre cele mai mari uneltiri ale diavolului împotriva acestor tineri amăgiți de takfir și atentate este să le înfrumusețeze în inimi îndepărtarea de oamenii învățați și neîntoarcerea la ei pentru înțelegerea și priceperea religiei. Unii au ajuns chiar să-i acuze pe aceștia și pe alții de apostazie, pretinzând că s-au așezat de partea apostatilor, așa cum apare în prima dintre frazele lor josnice și decăzute.

Astfel, diavolul și-a atins scopul: ei i-au declarat necredincioși pe ceilalți, conducători și conduși, apoi s-au ridicat împotriva lor prin atentate, ucideri și distrugerii. Au încălcat astfel și calea înaintașilor comunității, care rămâneau alături de comunitatea musulmanilor, îi sfătuiau sincer pe ei și pe conducătorii lor și nu se răsculau împotriva lor. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ
الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾

O, voi care credeți! Ascultați de Allah, ascultați de Trimis și de cei învestiți cu autoritate dintre voi!

Coran 4:59 (fragment)

Cei învestiți cu autoritate sunt oamenii învățați și conducătorii. Oamenii învățați sunt ascultați și urmați în ceea ce explică din treburile religiei, iar conducătorii sunt ascultați și urmați în poruncile care nu înseamnă neascultare față de Allah, Atotputernicul și Preamăritul. În exegezele lor, al-Qurṭubī și Ibn Kaṭīr au preferat interpretarea potrivit căreia autoritatea îi cuprinde atât pe oamenii învățați, cât și pe conducători. Ascultarea de oamenii învățați este dovedită de cuvintele lui Allah, Atotputernicul și Preamăritul:

﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

Întrebați-i pe oamenii care cunosc, dacă voi nu știți!

Coran 16:43 (fragment; aceeași formulare se află și în 21:7).

Și de cuvintele Sale:

﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ
وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ﴾

*De ce nu-i opresc învățații evlavioși și cărturarii de la vorbele
păcătoase și de la mâncarea câștigului neîngăduit?*

Coran 5:63 (fragment)

Și de cuvintele Sale:

﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ أَلْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ
وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ
يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾

*Când ajunge la ei o veste despre siguranță sau teamă, o
răspândesc. Dacă ar încredința-o Trimisului și celor cu autoritate
dintre ei, ar cunoaște-o cei dintre aceștia care pot să-i desprindă
înțelesul.*

Coran 4:83 (fragment)

Întoarcerea la oamenii învățați ocrotește de căderea în tulburări și de urmările lor vătămătoare și stricătoare. Am amintit întoarcerea a două mii de khārijīți de la falsitatea lor după dezbateră cu ‘Abd Allāh ibn ‘Abbās, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său. Am amintit și grupul care plănuise să se răscoale împotriva oamenilor după pelerinaj, dar care a renunțat după ce a auzit de la Jābir ibn ‘Abd Allāh, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, ceea ce arăta falsitatea părerii khārijīților că acela care săvârșește un păcat major rămâne veșnic în Foc. Am amintit și recunoașterea de către ‘Urwa ibn al-Zubayr, Allah să aibă milă de el, a greșelii sale în înțelegerea cuvintelor lui Allah, Atotputernicul și Preamăritul:

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾

Al-Ṣafā și al-Marwa sunt dintre semnele rânduite de Allah.
Coran 2:158 (fragment)

și a restului versetului, după ce mătușa sa ‘Ā’iṣa, Allah să fie mulțumit de ea, i-a explicat înțelegerea corectă a sensului său. ‘Abd Allāh ibn Mas‘ūd, Allah să fie mulțumit de el, a spus, așa cum se află în Muṣannaf ‘Abd al-Razzāq (20483):

لا يزال الناس صالحين متماسكين ما أتاهم العلم من
أصحاب محمد ﷺ ومن أكابرهـم، فإذا أتاهم من
أصاغرهم هلكوا

Oamenii vor rămâne buni și uniți câtă vreme învățătura le vine de la companionii lui Muḥammad ﷺ și de la cei mari dintre ei. Când le va veni de la cei mici ai lor, vor pieri.
‘Abd al-Razzāq, al-Muṣannaf (20483).

La începutul Cărții credinței din Șaḥīḥ (8), Muslim a relatat cunoscutul hadith al lui Jibrīl, prin lanțul său până la Yaḥyā ibn Ya‘mar, care a spus:

كان أول من قال في القدر بالبصرة معبد الجهني،
فانطلقت أنا وحמיד بن عبد الرحمن الحميري حاجين أو
معتمرين، فقلنا: لو لقينا أحداً من أصحاب رسول الله
ﷺ فسألناه عما يقول هؤلاء في القدر...

Primul care a vorbit despre destin în Basra a fost Ma‘bad al-Juhanī. Eu și Ḥumayd ibn ‘Abd al-Raḥmān al-Ḥimyārī am plecat pentru pelerinaj sau ‘umra și am spus: „Dacă am întâlni vreun companion al Trimisului lui Allah ﷺ, l-am întreba despre ceea ce spun aceștia despre destin...”

Muslim (8).

Aici vedem întoarcerea urmașilor la companionii pentru a cunoaște judecata asupra chestiunilor dificile care apar, fie că privesc credința sau alte lucruri. Aceasta este datoria fiecărui musulman: să se întoarcă la oamenii învățați în treburile religiei sale.

9 Ieșirea tinerilor amăgiți de sub ascultare și despărțirea lor de comunitate

خروج الشباب المفتونين عن الطاعة ومفارقتهم الجماعة

Textele Legii și spusele înaintașilor despre ascultarea și supunerea față de conducătorii musulmanilor, rămânerea alături de comunitatea lor și oprirea răskoalei împotriva conducătorilor și a despărțirii de comunitate sunt numeroase și răspândite.

Printre ele se află cuvintele Profetului ﷺ:

مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ فَمَاتَ، مَاتَ مَيِّتَةً
 جاهلية، وَمَنْ قَاتَلَ تَحْتَ رَايَةٍ عَمِيَّةٍ، يَغْضِبُ لِعَصْبَةٍ، أَوْ
 يَدْعُو إِلَى عَصْبَةٍ، أَوْ يَنْصُرُ عَصْبَةً، فَقُتِلَ، فَقَتَلَهُ جَاهِلِيَّةٌ،
 وَمَنْ خَرَجَ عَلَى أُمَّتِي يَضْرِبُ بَرَّهَا وَفَاجِرَهَا، وَلَا يَتَحَاشَى
 مِنْ مُؤْمِنِهَا، وَلَا يَفِي لَذِي عَهْدٍ عَهْدَهُ، فَلَيْسَ مِنِّي
 وَلَسْتُ مِنْهُ

Cel care iese de sub ascultare, se desparte de comunitate și moare, moare de o moarte a vremii neștiinței. Cel care luptă sub un steag orb, înfuriindu-se pentru un grup, chemând la un grup sau sprijinind un grup, și este ucis, este ucis ca în vremea neștiinței. Cel care se ridică împotriva comunității mele, lovindu-i atât pe cei dreapți, cât și pe cei păcătoși, fără să se ferească de credincioșii ei și fără să-și respecte legământul față de cel aflat sub legământ, nu este de-al meu, iar eu nu sunt de-al lui.

Muslim (1848), de la Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el.

Și cuvintele sale ﷺ:

السمع والطاعة على المرء المسلم فيما أحبَّ وكره ما لم
يؤمر بمعصية، فإذا أمر بمعصية فلا سمع ولا طاعة

Musulmanul are datoria să asculte și să se supună în ceea ce îi place și în ceea ce îi displace, câtă vreme nu i se poruncește un păcat. Dacă i se poruncește un păcat, nu există ascultare și nici supunere.

Al-Bukhārī (7142); Muslim (1839), de la ‘Abd Allāh ibn ‘Umar, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său.

Și cuvintele sale ﷺ:

عليك السمع والطاعة في يسرك وعُسرك، ومنشطك
ومكرهك، وأثره عليك

Ai datoria să ascuți și să te supui în ușurință și în greutate, când ești plin de râvnă și când îți este neplăcut, chiar și atunci când altora li se dă întâietate în dauna ta.

Muslim (1836), de la Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el.

Și cuvintele sale ﷺ:

ثلاث خصال لا يغُلُّ عليهنَّ قلب مسلم أبداً: إخلاص
العمل لله، ومناصحة ولاة الأمر، ولزوم الجماعة؛ فإنَّ
دعوتهم تُحيط من وراءهم

Trei însușiri nu lasă niciodată ranchiună în inima unui musulman: sinceritatea faptelor pentru Allah, sfătuirea sinceră a conducătorilor și rămânerea alături de comunitate, căci chemarea lor îi cuprinde și pe cei din urma lor.

Aḥmad (21590), cu lanț autentic, din hadithul lui Zayd ibn Ṭābit, Allah să fie mulțumit de el.

În Miftāḥ dār al-saʿāda, pagina 79, Ibn al-Qayyim a explicat cuvintele „nu lasă ranchiună în inima unui musulman”:

أي: لا يحمل الغلَّ ولا يبقى فيه مع هذه الثلاثة؛ فإنَّها
تنفي الغلَّ والغشَّ وفساد القلب وسخائمه

Adică inima nu poartă ranchiună și aceasta nu rămâne în ea împreună cu aceste trei însușiri, căci ele înlătură ranchiuna, înșelăciunea, stricăciunea inimii și resentimentele ei.

Ibn al-Qayyim, Miftāḥ dār al-saʿāda, p. 79.

Apoi a spus:

وقوله: (ومناصحة أئمة المسلمين): هذا أيضاً منافع للغلِّ
والغشِّ؛ فإنَّ النصيحة لا تجامع الغلَّ؛ إذ هي ضده،
فمن نصح الأئمة والأئمة فقد برئ من الغلِّ، وقوله:

(ولزوم جماعتهم): هذا أيضاً مما يطهر القلب من الغلّ
والغشّ؛ فإنّ صاحبه للزومه جماعة المسلمين يُحبُّ لهم ما
يُحبُّ لنفسه، ويكره لهم ما يكره لها، ويسوؤه ما
يسوؤهم، ويسره ما يسرهم

Cuvintele sale „sfătuirea sinceră a conducătorilor musulmanilor” se împotrivesc și ele ranchiunei și înșelăciunii. Sfatul sincer nu se poate aduna cu ranchiuna, căci îi este potrivnic. Cel care îi sfătuiește sincer pe conducători și comunitate s-a eliberat de ranchiună. Cuvintele sale „rămânerea alături de comunitatea lor” sunt și ele dintre lucrurile care curăță inima de ranchiună și înșelăciune. Cel care rămâne alături de comunitatea musulmanilor le dorește ceea ce își dorește sieși, nu le dorește ceea ce nu își dorește sieși, îl întristează ceea ce îi întristează pe ei și îl bucură ceea ce îi bucură pe ei.

Ibn al-Qayyim, Miftāḥ dār al-sa‘āda, p. 79.

În mărturisirea sa de credință, așa cum se află în al-Sunna al lui al-Lālakāʾī (1/161), imamul Aḥmad a spus:

وَمَنْ خَرَجَ عَلَى إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَقَدْ كَانَ النَّاسُ اجْتَمَعُوا
عَلَيْهِ وَأَقْرَأُوا لَهُ بِالْخِلَافَةِ بِأَيِّ وَجْهِ كَانَ: بِالرِّضَا أَوْ بِالْغَلْبَةِ؛
فَقَدْ شَقَّ هَذَا الْخَارِجُ عَصَا الْمُسْلِمِينَ وَخَالَفَ الْآثَارَ عَنْ
رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَإِنْ مَاتَ الْخَارِجُ عَلَيْهِ مَاتَ مِيتَةُ
جَاهِلِيَّةٍ، وَلَا يَحِلُّ قِتَالُ السُّلْطَانِ وَلَا الْخُرُوجُ عَلَيْهِ لِأَحَدٍ
مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَهُوَ مُبْتَدِعٌ عَلَى غَيْرِ السُّنَّةِ
وَالطَّرِيقِ

Cel care se răscoală împotriva conducătorului musulmanilor, după ce oamenii s-au adunat în jurul lui și i-au recunoscut califatul, indiferent cum a ajuns la el, prin încuviințare sau prin biruință, a rupt unitatea musulmanilor și a încălcat relatările de la Trimisul lui Allah ﷺ. Dacă moare răsculat împotriva lui, moare de o moarte a vremii neștiinței. Nimănu-i dintre oameni nu-i este îngăduit să lupte împotriva conducătorului sau să se răscoale împotriva lui. Cel care face aceasta este un inovator, care nu urmează Sunna și calea.

Al-Lālakāʾī, al-Sunna (1/161).

Imamul al-Ṭahāwī a spus în mărturisirea de credință a oamenilor Sunnei și ai comunității:

ولا نرى الخروج على أئمتنا وولاة أمورنا وإن جاروا،
ولا ندعو عليهم، ولا ننزع يداً من طاعتهم، ونرى
طاعتهم من طاعة الله عز وجلّ فريضة، ما لم يأمرُوا
بمعصية، وندعو لهم بالصلاح والمعافة

Nu socotim îngăduită răskoala împotriva imamilor și conducătorilor noștri, chiar dacă sunt nedrepti. Nu ne rugăm împotriva lor și nu ne retragem mâna din ascultarea lor. Socotim că ascultarea de ei este o îndatorire care ține de ascultarea de Allah, Atotputernicul și Preamăritul, câtă vreme nu poruncesc un păcat. Ne rugăm pentru îndreptarea și ocrotirea lor.
Al-'Aqida, împreună cu explicația lui Ibn Abī al-'Izz, p. 540.

Takfîrul, atentatele și distrugerile săvârșite de tinerii amăgiți în peninsula islamului sunt cu totul potrivnice acestor hadithuri și relatări. Ei și ceilalți știu că părinții și bunicii lor au trăit în această țară, sub cârmuirea acestui stat, în siguranță și liniște, ascultând de conducători și supunându-li-se în ceea ce este bun. Abaterea acestor tineri de la calea dreaptă urmată de părinții și bunicii lor este din lucrarea diavolului, care le-a înfrumusețat falsitatea în suflete. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزِ الشَّيْطَانِ وَأَعُوذُ بِكَ
رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾

*Spune: „Doamne, caut ocrotire la Tine de îmboldirile diavolilor!
Și caut ocrotire la Tine, Doamne, ca ei să nu se apropie de mine!”*
Coran 23:97–98

10 Felurile în care tinerii amăgiți de takfīr și atentate încalcă islamul

وجوه مخالفة الشباب المفتونين بالتكفير والتفجير للإسلام

Încălările islamului săvârșite de tinerii amăgiți de takfīr și atentate sunt multe și felurite. Chiar și una singură, luată separat, ar fi de ajuns drept nenorocire pentru cel care o săvârșește. Cum sunt atunci toate laolaltă, atât de felurite?! Urmează câteva dintre aceste încălcări, împreună cu dovezile care arată cât de grave și de primejdioase sunt:

Prima: declararea musulmanilor drept necredincioși

Profetul ﷺ a spus:

أَيُّا امرئ قال لأخيه: يا كافر! فقد باء بها أحدهما، إن كان كما قال، وإلا رجعت عليه

Orice om care îi spune fratelui său: „Necredinciosule!” face ca aceasta să se întoarcă asupra unuia dintre ei. Dacă el este așa cum a spus, [acuzația este adevărată]; altfel, se întoarce asupra celui care a rostit-o.

Al-Bukhārī (6104); Muslim (216), a cărui formulare este redată aici.

În hadithul lui Abū Darr, Allah să fie mulțumit de el, el ﷺ a spus:

وَمَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ، أَوْ قَالَ: عَدُوَّ اللَّهِ! وَلَيْسَ
كَذَلِكَ، إِلَّا حَارَّ عَلَيْهِ

Cel care îl numește pe un om necredincios sau spune: „Dușman al lui Allah!”, fără ca el să fie astfel, va vedea [acuzăția] întorcându-se asupra sa.
Muslim (217).

Dacă această amenințare privește declararea unui singur om drept necredincios, ce se poate spune despre declararea unei întregi comunități drept necredincioasă?!

A doua: uciderea musulmanilor fără drept

Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً﴾

Unui credincios nu-i este îngăduit să ucidă un alt credincios decât din greșeală.

Coran 4:92 (fragment)

Și a spus:

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا
وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾

Cel care ucide cu intenție un credincios va avea drept răsplată Gheena, în care va rămâne veșnic. Allah Se va mânia pe el, îl va blestema și îi va pregăti un chin cumplit.

Coran 4:93

Și a spus:

﴿مَنْ أَجَلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ
نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ
جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾

Din această pricină le-am prescris fiilor lui Israel că acela care ucide un suflet, fără ca acesta să fi ucis un alt suflet sau să fi făcut stricăciune pe pământ, este ca și cum i-ar fi ucis pe toți oamenii, iar acela care salvează o viață este ca și cum i-ar fi salvat pe toți oamenii.

Coran 5:32 (fragment)

Profetul ﷺ a spus:

أَوَّلُ مَا يُقْضَىٰ بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ

Prima pricină în care se va judeca între oameni în Ziua Învierii privește vărsarea de sânge.

Al-Bukhārī (6864); Muslim (1678).

El ﷺ a spus:

لَنْ يَزَالَ الْمُؤْمِنُ فِي فُسْحَةٍ مِنْ دِينِهِ مَا لَمْ يُصَبْ دِمًا
حَرَامًا

Credinciosul va rămâne într-un larg răgaz în privința religiei sale, câtă vreme nu varsă sânge oprit.

Al-Bukhārī (6862).

Jundub ibn ‘Abd Allāh, Allah să fie mulțumit de el, a spus:

إِنَّ أَوَّلَ مَا يَنْتَنُ مِنَ الْإِنْسَانِ بَطْنُهُ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا
يَأْكُلَ إِلَّا طَيِّبًا فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا يُحَالَ بَيْنَهُ
وَبَيْنَ الْجَنَّةِ بَمَلٍّ كَفَّ مِنْ دَمِ هِرَاقِهِ فَلْيَفْعَلْ

Prima parte a omului care ajunge să putrezească este pântecul său. Cel care poate să nu mănânce decât ceea ce este bun și îngăduit să facă aceasta! Iar cel care poate să nu fie despărțit de Paradis din pricina unui căuș de sânge pe care l-a vărsat să facă aceasta!

Al-Bukhārī (7152).

În al-Fatḥ (13/130), după ce a pomenit o cale de transmitere a lui la al-Ṭabarānī cu atribuire Profetului, al-Ḥāfiẓ a spus:

وهذا لو لم يرد مصرحاً برفعه لكان في حكم المرفوع؛ لأنه
لا يُقال بالرأي، هو وعيد شديد لقتل المسلم بغير حقٍّ

Chiar dacă nu s-ar fi transmis cu atribuirea explicită Profetului, ar avea statutul unei asemenea relatări, căci aceasta nu se poate spune prin simpla părere. Este o amenințare aspră pentru uciderea unui musulman fără drept.

Al-Fatḥ (13/130).

A treia: sinuciderea

Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا
 أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُونًا وَظُلْمًا
 فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾

O, voi care credeți! Nu vă însușiți averile unii altora pe nedrept, ci numai prin negoț făcut cu învoirea voastră. Și nu vă ucideți pe voi înșivă! Allah este Îndurător cu voi. Pe cel care face aceasta din dușmănie și nedreptate îl vom face să ardă în Foc. Acest lucru este ușor pentru Allah.

Coran 4:29-30

Profetul ﷺ a spus:

من قتل نفسه بشيء في الدنيا عذب به يوم القيامة

Cel care se ucide cu un lucru în această lume va fi chinuit cu el în Ziua Învierii.

Al-Bukhārī (6047); Muslim (176).

A patra: uciderea celor aflați sub legământ

Profetul ﷺ a spus:

مَنْ قَتَلَ نَفْسًا مَعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا
تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا

Cel care ucide un om aflat sub legământ nu va simți mireasma Paradisului, deși mireasma lui se simte de la o depărtare de patruzeci de ani de mers.

Al-Bukhārī (3166).

Despre uciderea lor din greșeală, Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾

Dacă [cel ucis] este dintr-un neam cu care aveți un legământ, trebuie plătită familiei sale despăgubirea și eliberat un rob credincios. Cel care nu găsește [un rob de eliberat] să postească două luni la rând.

Coran 4:92 (fragment)

A cincea: însăpăimântarea celor aflați în siguranță

Profetul ﷺ a spus:

مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا

Cel care ridică armele împotriva noastră nu este dintre noi.

Al-Bukhārī (6874); Muslim (161).

Imamul Aḥmad (5/362) și Abū Dāwūd (5004) au relatat cu un lanț autentic de la ‘Abd al-Raḥmān ibn Abī Laylā:

حَدَّثَنَا أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ أَنَّهُمْ كَانُوا يَسِيرُونَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، فَنَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ، فَانْطَلَقَ بَعْضُهُمْ إِلَى حَبَلٍ مَعَهُ فَأَخَذَهُ، فَفَزِعَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَرَوْعَ مُسْلِمًا

Companionii lui Muḥammad ﷺ ne-au relatat că mergeau împreună cu Profetul ﷺ. Un om dintre ei a adormit. Unii s-au dus la o frânghie pe care o avea și au luat-o, iar el s-a speriat. Atunci Trimisul lui Allah ﷺ a spus: „Unui musulman nu-i este îngăduit să înspăimânte un alt musulman.”

Aḥmad (5/362); Abū Dāwūd (5004), cu lanț autentic.

A șasea: distrugerea bunurilor altora

Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿إِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾

Când pleacă, se străduiește pe pământ să facă stricăciune și să nimicească ogorul și urmașii. Allah nu iubește stricăciunea.

Coran 2:205 (fragment)

Profetul ﷺ a spus:

مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يَرِيدُ أَدَاءَهَا أَدَّى اللَّهَ عَنْهُ، وَمَنْ
أَخَذَ يَرِيدُ إِتْلَافَهَا أَتْلَفَهُ اللَّهُ

Celui care ia bunurile oamenilor cu gândul de a le restitui Allah îi va înlesni restituirea. Iar pe cel care le ia cu gândul de a le pierde Allah îl va duce la pierzare.

Al-Bukhārī (2387).

Dacă aceasta îl privește pe cel care împrumută bunurile oamenilor fără să intenționeze să le restituie, ce se poate spune despre cel care le nimicește prin atentate și distrugeri?!

A șaptea: luarea vehiculelor altora sub amenințarea armelor, pentru a fugi când sunt descoperiți

Profetul ﷺ a spus:

لَا يَحِلُّ لِمَرِيٍّ أَنْ يَأْخُذَ مَالَ أَخِيهِ بِغَيْرِ حَقِّهِ

Nimănui nu-i este îngăduit să ia bunul fratelui său fără drept.

Aḥmad (23605), cu lanț bun.

În predica din ziua jertfei, la Minā, în timpul Pelerinajului de adio, el ﷺ a spus, potrivit hadithului lui Abū Bakra, Allah să fie mulțumit de el:

إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ كَحَرَمَةِ
يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا إِلَى يَوْمٍ تَلْقَوْنَ
رَبَّكُمْ

Sângele, averile și onoarea voastră vă sunt inviolabile, așa cum este inviolabilă această zi a voastră, în această lună a voastră, în acest ținut al vostru, până în ziua în care Îl veți întâlni pe Domnul vostru.

Al-Bukhārī (67, 1741); Muslim (1679).

A opta: ascunderea unora dintre ei prin îmbrăcarea hainelor femeiești

Ibn ‘Abbās, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, a spus:

لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ،
وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ

Trimisul lui Allah ﷺ i-a blestemat pe bărbații care le imită pe femei și pe femeile care îi imită pe bărbați.

Al-Bukhārī (5885).

Faptul că acești tineri au căzut în aceste încălcări și în altele este urmarea înțelegerii lor greșite a textelor și a neîntoarcerii la oamenii învățați. Profetul ﷺ a spus:

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ

Celui căruia Allah îi vrea binele îi dă înțelegere în religie.

Prin ceea ce implică, hadithul arată că celui căruia Allah nu-i voiește binele nu-i dă înțelegere în religie. Acești tineri trebuie să se teamă de Allah în privința islamului lor, a lor înșiși, a familiilor și a comunității lor. Trebuie să dobândească înțelegere în religie și să se întoarcă la oamenii învățați, ca să fie feriți de rătăcirea fără îndrumare care i-a făcut să cadă în atâtea încălcări ale islamului. Să înceteze să se nedreptățească pe ei și pe alții. Profetul ﷺ a spus:

اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظِلْمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

Feriți-vă de nedreptate! Nedreptatea va fi întunecimi în Ziua Învierii.

Muslim (2578), din hadithul lui Jābir, Allah să fie mulțumit de el.

Să se ferească să fie dintre cei falimentari în Viața de Apoi, despre care Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

إِنَّ الْمَفْلَسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ
وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا، وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ
هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ
حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ
يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ
طُرِحَ فِي النَّارِ

Cel falimentar din comunitatea mea va veni în Ziua Învierii cu rugăciune, post și zakât, dar va veni și după ce l-a insultat pe unul, l-a acuzat de desfrâu pe altul, a mâncat averea altuia, a vărsat sângele altuia și l-a lovit pe altul. Acestuia i se va da din faptele sale bune și celuiilalt din faptele sale bune. Dacă faptele sale bune se termină înainte de a se achita ceea ce datorează, se vor lua din păcatele lor și vor fi aruncate asupra sa, apoi va fi aruncat în Foc.

Muslim (2581), din hadithul lui Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el.

Acești tineri trebuie să fie cu adevărat credincioși, musulmani, luptători și emigranți. În Musnad al imamului Aḥmad (23958), cu un lanț autentic, Fuḍāla ibn ʿUbayd a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis în timpul Pelerinajului de adio:

أَلَا أَخْبَرُكُمْ بِالْمُؤْمِنِ؟ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى أَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ، وَالْمُسْلِمَ مَنْ سَلِمَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ،
وَالْمُجَاهِدَ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ، وَالْمُهَاجِرَ مَنْ
هَجَرَ الْخَطَايَا وَالذُّنُوبَ

Să vă spun cine este credinciosul? Acela în fața căruia oamenii se simt în siguranță în privința bunurilor și vieților lor.

Musulmanul este cel de a cărui limbă și mână oamenii sunt feriți. Luptătorul este cel care se luptă cu sine însuși în ascultarea de Allah, iar emigrantul este cel care părăsește greșelile și păcatele.

Aḥmad, al-Musnad (23958), cu lanț autentic.

Dacă acești tineri s-ar fi luptat cu ei înșiși în ascultarea de Allah, ar fi părăsit greșelile și păcatele, musulmanii ar fi fost feriți de limbile și mâinile lor, iar oamenii s-ar fi simțit în siguranță în fața lor în privința bunurilor și vieților lor. Ei însă s-au încăpățânat și s-au îndepărtat de oamenii învățați, căzând în uciderea nevinovaților, distrugerea clădirilor și a altor lucruri, lăsarea femeilor văduve și a copiilor orfani. Feriți-vă de Focul al cărui combustibil sunt oamenii și pietrele! O singură cufundare în Foc face să fie uitată orice desfătare din această lume. În Șaḥiḥ Muslim (2807), Anas, Allah să fie mulțumit de el, a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

يُؤْتِي بِأَنْعَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُصَبِّغُ
 فِي النَّارِ صَبْغَةً، ثُمَّ يُقَالُ: يَا ابْنَ آدَمَ! هَلْ رَأَيْتَ خَيْرًا
 قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ نَعِيمٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ!
 وَيُؤْتِي بِأَشَدِّ النَّاسِ بُؤْسًا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ،
 فَيُصَبِّغُ صَبْغَةً فِي الْجَنَّةِ، فَيُقَالُ لَهُ: يَا ابْنَ آدَمَ! هَلْ رَأَيْتَ
 بُؤْسًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ شِدَّةٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا وَاللَّهِ يَا
 رَبِّ! مَا مَرَّ بِي بُؤْسٌ قَطُّ، وَلَا رَأَيْتُ شِدَّةً قَطُّ

În Ziua Învierii va fi adus cel care a avut cea mai îmbelșugată viață lumească dintre locuitorii Focului și va fi cufundat o dată în Foc. Apoi i se va spune: „O, fiu al lui Adam! Ai văzut vreodată vreun bine? Ai avut vreodată parte de desfătare?” El va răspunde: „Nu, pe Allah, Doamne!” Va fi adus și cel mai năpăstuit om din această lume dintre locuitorii Paradisului și va

fi cufundat o dată în Paradis. I se va spune: „O, fiu al lui Adam! Ai văzut vreodată vreo nenorocire? Ai trecut vreodată prin greutăți?” El va răspunde: „Nu, pe Allah, Doamne! N-am trecut niciodată prin vreo nenorocire și n-am văzut niciodată vreo greutate!”
Muslim (2807).

Căldura Focului din Viața de Apoi o întrece de șaptezeci de ori pe cea a focului din această lume. În Șaḥīḥ al-Bukhārī (3265) și Șaḥīḥ Muslim (2843), Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

نَارُكُمْ جزءٌ من سبعين جزءاً من نار جهنَّمَ، قيل: يا
رسول الله! إن كانت لكافية، قال: فضلت عليهنَّ بتسعة
وستين جزءاً، كلُّهنَّ مثل حرِّها

Focul vostru este o parte din șaptezeci de părți ale focului Gheenei. S-a spus: „O, Trimis al lui Allah! Acesta ar fi fost de ajuns!” El a răspuns: „Îl întrece cu șaizeci și nouă de părți, fiecare având o căldură asemenea lui.”
Al-Bukhārī (3265); Muslim (2843).

Îi cer lui Allah, Atotputernicul și Preamăritul, să-i țină statornici în călăuzire pe tinerii musulmani călăuziți și să le sporească îndrumarea. Să le dăruiască îndrumare celor care au căzut în pierzanie, să-i ocrotească de răul propriilor suflete și să le pregătească o cale dreaptă în treburile lor. O, Allah, dăruiește-le îndreptare, fă-i dintre cei care îndreaptă și ocrotește-i de diavolii dintre djinni și oameni, de stricăciune și de răspândirea ei! Tu ai putere asupra tuturor lucrurilor.

Dorind ca acești tineri să tragă folos din sfatul meu, le spun despre mine: Allah m-a făcut indestulat prin harul Său. Nici măcar o palmă de pământ nu a intrat în stăpânirea mea decât prin cumpărare de la cel care o deținea în mod legitim. Nu am primit

nimic din fondurile statului — deși aceasta îi este îngăduită potrivit Legii celui care primește fără să râvnească la ele. Gradul pentru care primeam salariu când m-am pensionat, în anul 1413 H., îl dobândisem în vremea regelui Fayşal, în anul 1393 H. Prin ceea ce am spus nu urmăresc și nu doresc niciun folos material sau de alt fel.

Așa cum le-am dat sfat sincer acestor tineri în această scriere și în cea dinaintea ei, l-am dat și conducătorilor, prin numeroase scrisori particulare. Prima a fost adresată regelui Fayşal, Allah să aibă milă de el, în anul 1383 H. Am făcut aceasta pentru a împlini cuvintele Profetului ﷺ:

الدين النصيحة، قالوا: لمن يا رسول الله؟ قال: لله ولكتابه
ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم

Religia este sfatul sincer. Au întrebat: „Față de cine, o, Trimis al lui Allah?” A răspuns: „Față de Allah, de Cartea Sa, de Trimisul Său, de conducătorii musulmanilor și de toți musulmanii.”

Muslim (196).

Și cuvintele sale ﷺ:

إِنَّ اللَّهَ يَرْضَى لَكُمْ ثَلَاثًا، وَيَسْخَطُ لَكُمْ ثَلَاثًا؛ يَرْضَى لَكُمْ
أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَأَنْ تَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ
جَمِيعًا وَلَا تَفْرَقُوا، وَأَنْ تَنَاصَحُوا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ أَمْرًا،
وَيَسْخَطُ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ، وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ

*Allah este mulțumit pentru voi de trei lucruri și urăște pentru voi
trei lucruri. Este mulțumit să-L adorați și să nu-L asociați nimic,
să vă țineți cu toții de funia lui Allah și să nu vă dezbinați și să-i
sfătuiți sincer pe cei cărora Allah le-a încredințat cârmuirea
voastră. Urăște pentru voi vorbele deșarte, risipirea averii și
întrebările multe.*

Mālik, al-Muwattaʿa' (2/990); Aḥmad, al-Musnad (8799), a cărui formulare
este redată. Hadith autentic.

Am făcut-o și pentru a conlucra cu ei la păstrarea corăbiei întregi și la împiedicarea celor care vor să o găurească, astfel încât să se dobândească salvarea și ocrotirea de pieire, potrivit cuvintelor Profetului ﷺ:

مثل القائم على حدود الله والواقع فيها كمثل قوم
استهموا على سفينة، فأصاب بعضهم أعلاها وبعضهم
أسفلها، فكان الذين في أسفلها إذا استقوا من الماء مروا
على من فوقهم، فقالوا: لو أنا خرقنا في نصيبنا خرقاً ولم
نؤذ من فوقنا، فإن يتركوهم وما أرادوا هلكوا جميعاً،
وإن أخذوا على أيديهم نجوا ونجوا جميعاً

Pilda celui care păzește limitele lui Allah și a celui care le încalcă este asemenea unor oameni care au tras la sorți locurile într-o corabie. Unii au primit partea de sus, iar alții partea de jos. Cei de jos treceau pe la cei de sus când aveau nevoie să ia apă. Au spus: „Dacă am face o gaură în partea noastră, nu i-am mai deranja pe cei de sus.” Dacă ceilalți îi lasă să facă ceea ce vor, vor pieri cu toții; iar dacă îi opresc, vor scăpa ei și vor scăpa cu toții. Al-Bukhārī (2493).

Locuitorii acestei țări, conducători și conduși, au datoria să păstreze moștenirea celor doi imami de seamă, Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb și Muḥammad ibn Saʿūd, Allah să aibă milă de ei: statul care a fost întemeiat și a dăinuit prin aplicarea Cărții și a Sunnei și a căii înaintașilor comunității. Conducătorii trebuie să păstreze ceea ce a stat la temelia statului, iar supușii să conlucreze cu el în tot ceea ce aduce bine islamului și musulmanilor,

rugându-se pentru el, dându-i sfat sincer și ascultând și supunându-se în ceea ce este bun.

Îi cer lui Allah, Atotputernicul și Preamăritul, să păstreze pentru această țară siguranța și credința, să respingă pe oricine îi voiește răul, să întărească prin conducătorii ei islamul și musulmanii și să o păzească, pe ea și pe toate țările musulmanilor, de răul celor răi și de uneltirile nelegiuitorilor și ale necredincioșilor. El este Auzitor și răspunde rugilor.

11 Urmările rele ale takfîrului și atentatelor asupra musulmanilor

الآثار السيئة للتكفير والتفجير على المسلمين

Înstrăinarea islamului s-a adâncit în această vreme. Mulți dintre adepții săi s-au îndepărtat de adevărul și călăuzirea sa, pogorâte de Cel Înțelept și Bineștiutor, înlocuindu-le cu sisteme făurite de oameni. Drept urmare, slăbiciunea și înjosirea s-au abătut asupra musulmanilor și i-au înconjurat felurite tulburări. Printre acestea se numără takfirul și atentatele petrecute în țările islamice și în altele, cărora li s-a dat numele de terorism. Ele le-au adus musulmanilor nenorociri și încercări, atât din partea fiilor lor, cât și din partea dușmanilor lor. La început au fost deturnări de avioane, apoi s-a trecut la atentate cu explozii, ucideri și distrugerea clădirilor și a altor lucruri peste cei aflați în ele. Nenorocirile musulmanilor s-au înmulțit după distrugerea a două clădiri înalte din Occident, numită evenimentele de la 11 septembrie. Printre urmările rele ale acestor evenimente se numără:

1. Intervenția celor cărora le aparțineau cele două clădiri în treburile a două țări islamice, Afganistanul și Irakul, și haosul care a urmat, în care locuitorii acestor două țări s-au ucis unii pe alții. Fără îndoială, înlăturarea Partidului Ba'ț din Irak este o mare binefacere pentru irakieni și pentru alții. Însă nenorocirea de după aceea este continuarea intervenției. Îi cerem lui Allah, Atotputernicul și Preamăritul, Care i-a izbăvit pe irakieni de ba'țiști, să-i izbăvească și de cei care i-au înlăturat pe aceștia, să le îndrepte starea și să-i unească în bine și călăuzire.

2. Pătarea reputației islamului, prin faptul că dușmanii săi pun pe seama islamului faptele criminale săvârșite de unii tineri musulmani. Islamul este religia adevărului, a dreptății și a păstrării drepturilor tuturor celor care au drepturi, musulmani și nemusulmani. El este nevinovat de tot ceea ce i se atribuie în chip mincinos din pricina purtărilor deviante și nesăbuite ale unora dintre fiii musulmanilor.

3. Acuzarea programelor de învățământ din Regatul Arabiei Saudite că ar fi cauza takfirului și a atentatelor care i-au urmat în această țară. Aceasta este una dintre uneltirile diavolului pentru golirea programelor de binele pe care îl cuprind. Acest strigăt de acuzare a venit din afară și de la cei dinăuntru care au boală în inimi. Programele sunt, laudă lui Allah, nevinovate de aceste acuzații; cel care le acuză este el însuși cel suspect. Cei încercați prin takfir și atentate în această țară nu au ajuns astfel din pricina programelor școlare, ci prin porți ale răului care nu au nicio legătură cu ele. Unii dintre cei prinși au recunoscut aceasta.

Ceea ce s-a întâmplat cu acești tineri seamănă cu ceea ce s-a întâmplat mai înainte cu adepții takfirului și atentatelor din Algeria. Abaterea și devierea unora și a altora nu au nicio legătură cu programele școlare.

Programele au fost alcătuite în vremea regelui ‘Abd al-‘Azīz, Allah să aibă milă de el. Cei care le-au studiat nu au dobândit decât bine, iar programelor nu li s-a adus nicio acuzație. De ce a întârziat, așadar, acuzația până acum?!

Înainte de înființării Ministerului Învățământului exista o direcție generală a învățământului, cu sediul în Mecca. Directorul său general era șeicul și învățatul Muḥammad ibn ‘Abd al-‘Azīz ibn Mānī‘, Allah să aibă milă de el, un om de știință religioasă și virtute. Programele de învățământ au fost alcătuite atunci. Când a fost înființat ministerul, după moartea regelui ‘Abd al-‘Azīz, în vremea regelui Sa‘ūd, Allah să aibă milă de amândoi, Custodele celor Două Sanctuare, regele Fahd ibn ‘Abd al-‘Azīz — Allah să-l păzească — a fost primul ministru al învățământului și a aprobat programele. După el s-au succedat la conducerea ministerului

patru miniștri, iar programele au rămas așa cum erau. În toate aceste perioade succesive nu li s-a adus nicio acuzație.

După evenimentele de la 11 septembrie și atentatele care au urmat în țara celor două sanctuare și în altele, s-a născut această acuzație, care mai înainte se afla în lumea morților. Nenorocirea nu stă în acuzația însăși, ci în faptul de a o primi și de a lua în calcul schimbarea programelor.

4. Regresul chemării la islam și al răspândirii călăuzirii sale pe pământ. După acele evenimente, această chemare care aduce bine omenirii a cunoscut retragere și restrângere. Multe activități binecuvântate de chemare au încetat din pricina acuzației că sprijină terorismul. În vreme ce chemarea la islam începea să se restrângă, chemarea creștinilor la falsitatea lor începea să se răspândească.

5. Încercarea de a face presiuni asupra statelor arabe, îndeosebi asupra celor care păstrează islamul, prin ceea ce s-a numit reforme în vederea adoptării pretensei democrații. Este cunoscut că, în sistemele democratice, autoritatea care legiferează este un anumit grup de oameni. În islam, legiferarea îi aparține Creatorului oamenilor, nu vreunuia dintre oameni. Constituția Regatului Arabiei Saudite este Cartea și Sunna. Prin ele și pe temelia lor s-a întemeiat statul saudit în cele trei etape ale sale, iar de atunci au trecut mai bine de două secole. Cum se poate gândi cineva să exporte democrația pentru a fi adoptată în locul Legii Creatorului oamenilor?! Aceasta nu este decât înlocuirea a ceea ce este mai bun cu ceea ce este mai prejos.

Fără îndoială, întărirea, izbânda și îndreptarea musulmanilor nu pot veni decât prin ținerea de Legea lui Allah și prin respingerea a tot ceea ce o contrazice. Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَصَرُّوْا لِلّٰهِ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ
اَقْدَامَكُمْ﴾

O, voi care credeți! Dacă Îl sprijiniți pe Allah, El vă va sprijini și vă va întări pașii.

Coran 47:7

Și a spus:

﴿وَلِيَنصُرَنَّ اللّٰهُ مَن يَنصُرُهُۥٓ إِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ
الَّذِينَ
إِن مَّكَّنَّهٗم فِى الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلَاةَ وَاَتَوْا الزَّكٰوةَ
وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ
الْاُمُورِ﴾

Allah îi va sprijini cu siguranță pe cei care Îl sprijină. Allah este Puternic, Atotputernic. Aceia care, dacă le dăm putere pe pământ, împlinesc rugăciunea, dau zakātul, poruncesc ceea ce este bun și opresc ceea ce este rău. Lui Allah Îi aparține sfârșitul tuturor lucrurilor.

Coran 22:40-41 (fragment)

Și a spus:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلِيُمَكِّنَ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلِيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ
خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

Allah le-a făgăduit aceloră dintre voi care cred și săvârșesc fapte bune că îi va face urmași pe pământ, așa cum i-a făcut urmași pe cei dinaintea lor, că le va întări religia pe care le-a ales-o și că, după teama lor, le va da în schimb siguranță. Ei Mă vor adora fără să-Mi asocieze nimic. Cei care tăgăduiesc după aceasta sunt cei nelegiuiți.

Coran 24:55

La începutul poveței sale către ‘Abd Allāh ibn ‘Abbās, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, Trimisul ﷺ a spus:

احفظ الله يحفظك

Păzește [poruncile lui] Allah și El te va păzi!

Al-Tirmidī (2516), care a spus: „Hadith bun și autentic.”

Este limpede că păcatele și greșelile sunt pricina pedepselor apropiate și viitoare pentru necredincioși și musulmani. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus despre neamul lui Noe:

﴿مَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَذْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾

Din pricina păcatelor lor au fost înecați și apoi făcuți să intre în Foc și nu au găsit ajutoare în afara lui Allah.

Coran 71:25

Preaînaltul a spus:

﴿فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾

Pe fiecare l-am prins pentru păcatul său. Asupra unora am trimis o furtună cu pietre, pe alții i-a prins strigătul, pe unii i-am făcut să-i înghită pământul, iar pe alții i-am înecat. Allah nu i-a nedreptățit, ci ei s-au nedreptățit pe ei înșiși.

Coran 29:40

Preaînaltul a spus:

﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذْهَبَهَا اللَّهُ لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾

Allah a dat drept pildă o cetate aflată în siguranță și liniște, căreia îi venea hrană din belșug din toate părțile. Ea a tăgăduit binefacerile lui Allah, iar Allah a făcut-o să guste veșmântul foamei și al fricii din pricina a ceea ce făceau.

Coran 16:112

Preaînaltul a spus:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾

Allah nu schimbă starea unui neam până când acesta nu schimbă ceea ce se află în el însuși.

Coran 13:11 (fragment)

Și a spus:

﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾

Orice nenorocire vă lovește este din pricina a ceea ce au agonisit mâinile voastre, iar El iartă multe.

Coran 42:30

Călăuzirea lui Allah este călăuzirea. Ce mai rămâne după adevăr decât rătăcirea? Renunțarea musulmanilor la ceva din religia lor îl mânia pe Domnul lor și nu-i mulțumește pe dușmanii lor. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ فَإِذَا بَعَدَ الْحَقُّ إِلَّا الضَّلَالُ ۚ
فَأَنِّي تُصْرَفُونَ﴾

Acesta este Allah, Domnul vostru cel adevărat. Ce mai rămâne după adevăr decât rătăcirea? Cum de sunteți abătuți?

Coran 10:32

Preaînaltul a spus:

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ ۚ قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَدَىٰ وَلَئِنْ أَتَبَعْتُ
أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۚ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾

Evreii și creștinii nu vor fi mulțumiți de tine până când nu vei urma religia lor. Spune: „Călăuzirea lui Allah este călăuzirea.” Dacă le-ai urma poftele după știința care a venit la tine, nu ai avea de la Allah nici ocrotitor și nici ajutor.

Coran 2:120

Preaînaltul a spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا اللَّهَ كَفَرُوا يَرْدُكُمْ عَلَىٰ
أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۚ بَلِ اللَّهُ مُوَلِّكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
الْمُنْصِرِينَ﴾

*O, voi care credeți! Dacă ascultați de cei care nu cred, vă vor
întoarce pe călcâie și veți ajunge pierzători. Dimpotrivă, Allah
este Ocrotitorul vostru și El este cel mai bun dintre ajutători.*

Coran 3:149-150

Și a spus:

﴿وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ
بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾

*Dacă răbdați și vă temeți [de Allah], uneltirea lor nu vă va
vătăma cu nimic. Allah cuprinde tot ceea ce fac ei.*

Coran 3:120 (fragment)

Lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, Îi aparține stăpânirea
cerurilor și a pământului și El are putere asupra tuturor lucrurilor.
El îi frânge pe regii Persiei, îi zdrobește pe cezari, îi înjosește pe
tirani și îi nimicește pe faraoni. În chemarea la rugăciune se
rostește „Allah este mai mare” de șase ori, iar în fiecare unitate a
rugăciunii se rostește „Allah este mai mare” de șase ori. Allah este
mai mare decât orice măreț și mai slăvit decât orice slăvit. Puterea
Sa este deasupra oricărei puteri, iar lovitura Sa este mai aspră
decât orice lovitură.

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ الَّتِي
لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْبَلَدِ وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخِرَ بِالْوَادِ
وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ فَأَكْثَرُوا فِيهَا
الْفُسَادَ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ إِنَّ رَبَّكَ
لَبِالْمُرْصَادِ﴾

Nu ai văzut ce a făcut Domnul tău cu ʿĀd, cu Iram cea cu coloane, căreia nu i-a fost creată asemănare în ținuturi, cu Tamūd, care au tăiat stâncile în vale, și cu Faraon, stăpânul țărășilor? Ei au întrecut măsura în ținuturi și au înmulțit stricăciunea în ele. Domnul tău a revărsat asupra lor biciul pedepsei. Domnul tău este la pândă.

Coran 89:6–14

﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾

Ele nu sunt departe de cei nedrepti.

Coran 11:83 (fragment)

Allah are felurite pedepse apropiate care nici nu-i trec prin minte unui trufaș: trăsnete arzătoare, inundații care mătură totul, vânturi năprasnice, cutremure nimicitoare și boli îndelungate. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾

Când Allah voiește un rău unui neam, nimeni nu-l poate înlătura, iar ei nu au niciun ocrotitor în afara Lui.
Coran 13:11 (fragment)

Și a spus:

﴿وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرًا لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾

Cei care nu cred să nu socotească răgazul pe care li-l dăm drept un bine pentru ei. Le dăm răgaz numai ca să-și sporească păcatul și vor avea parte de un chin înjositor.
Coran 3:178

Și a spus:

﴿وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾

Cei care nu cred să nu socotească că au scăpat. Ei nu pot zădărnici [puterea lui Allah].
Coran 8:59

Și a spus:

ج

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا لَهُمْ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ

*Să nu-i socotești pe cei care nu cred în stare să scape pe pământ.
Sălașul lor este Focul. Ce rău sfârșit!*

Coran 24:57

Îi cer lui Allah, Cel Puternic, Tare, Atotputernic, Biruitor, Stăpânitor și Preaînalt, să întărească islamul și musulmanii, să înjosească asocierea și pe cei care asociază și să-i nimicească pe dușmanii religiei. O, Allah, pe cel care voiește răul islamului și musulmanilor fă-l să fie preocupat de sine însuși, întoarce-i uneltirea împotriva sa și fă din plănuierea lui propria-i nimicire! O, Allah, celui care voiește răul islamului și musulmanilor, prin vorbele sau scrierile sale, amuțește-i limba și paralizează-i degetele și fă din el o pildă pentru cei care iau aminte! O, Allah, trimite asupra lui o oaste dintre oștile Tale, pe care numai Tu le cunoști! Doamne, nu ne face o încercare pentru cei care nu cred și iartă-ne, Doamne! Tu ești Cel Puternic, Înțeleptul. O, Allah, dăruiește-i binecuvântări lui Muḥammad și familiei lui Muḥammad, așa cum i-ai dăruit binecuvântări lui Ibrāhīm și familiei lui Ibrāhīm! Tu ești Vrednic de laudă, Slăvit. Revarsă binele asupra lui Muḥammad și a familiei lui Muḥammad, așa cum ai revărsat binele asupra lui Ibrāhīm și a familiei lui Ibrāhīm! Tu ești Vrednic de laudă, Slăvit. Dăruiește-i pace din belșug! Lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor, la început și la sfârșit!

Glosar

takfir التّكفير

Declararea cuiva drept necredincios. În această lucrare, autorul condamnă declararea nedreaptă a musulmanilor drept necredincioși.

Indice

ascultare	47
atentate	7, 10, 20, 32, 38, 41, 52, 59, 70–71
legământ	8, 29, 31–32, 37, 47, 57
oamenii învățați	7–8, 41, 43–44, 60–61, 64
Peninsula Arabică	11, 17–18, 22–24, 26–27, 35
siguranță	10, 20–21, 23–24, 27, 39, 43, 51, 57, 64, 74, 76
Sunna	8, 50–51, 73
takfir	41, 52, 71
viață	54, 65

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Sfaturi și îndemnuri pentru cei încă amăgiți de takfîr și atentate

O îndrumare adresată celor atrași de declararea musulmanilor drept necredincioși și de atentate. Autorul explică ocrotirea vieții și a legămintelor, răspunderea autorității și nevoia întoarcerii la oamenii învățați. Compară urmările violenței cu roadele chemării sincere la islam și îi îndeamnă pe cei amăgiți să se căiască și să înceteze vătămarea oamenilor.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro